

DECYZJA
o środowiskowych uwarunkowaniach

Na podstawie art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. t i ust. 5 oraz art. 82 i art. 85 Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2026 r., poz. 670) – dalej zwanej ustawą ooś, oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2025 r., poz. 1691) – dalej zwanej ustawą Kpa, po rozpatrzeniu wniosku z 6 czerwca 2024 r. Spółki PKP Polskie Linie Kolejowe S.A., z siedzibą w Warszawie przy ul. Targowej 74, działającej przez pełnomocnika, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach

ustalam

środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia pn. „Prace na liniach kolejowych nr 189 i 132 oraz budowa nowych łącznic Kuźnica - Bytom Bobrek Wsch. w celu stworzenia nowego połączenia Ruda Chebzie/Zabrze - Bytom, w tym budowa nowych p.o. Ruda Orzegów i Bytom ul. Zabrzeńska” realizowanego w ramach Programu Uzupełniania Lokalnej i Regionalnej Infrastruktury Kolejowej - Kolej + do roku 2032” dla wariantu preferowanego przez Inwestora.

I. Określam:

I.1. Rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia:

Planowane przedsięwzięcie będzie polegać na wykonaniu bezpośredniego połączenia dzielnic Bobrek w Bytomiu i Orzegów w Rudzie Śląskiej z Katowicami, Zabrzem i Gliwicami. Zakres prac będzie realizowany w województwie śląskim na terenach gmin Bytom i Ruda Śląska. Inwestycja polega na budowie nowej linii kolejowej nr 710 (numer roboczy) łączącej stację Ruda Chebzie ze stacją Bytom na odcinku od km 0+520 (km 12+265 LK137) do km 6+282 (km 18+961 LK131) o łącznej długości 5,762 km. Zmieniono początek istniejącej linii kolejowej LK189, którą włączono w tor nr 1 LK137 w kierunku Rudy Śląskiej – zaprojektowano nowy odcinek linii od km – 0+006 do km 0+735. W ramach inwestycji przebudowany i zmodernizowany zostanie także istniejący odcinek linii nr 189 od km 0+735 do km 2+790. Maksymalna prędkość projektowa linii kolejowej wyniesie 100 km/h. W ramach przedsięwzięcia przewiduje się także budowę i przebudowę obiektów inżynierskich (w tym m.in. wiaduktów drogowych, kolejowych i tramwajowych, obiektów mostowych, przepustów). Szczegółowy zakres prac znajduje się w Załączniku 1 niniejszej decyzji pn.: Charakterystyka przedsięwzięcia.

I.2. Warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji i eksploatacji, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich:

1. Zabrania się prowadzenia robót budowlanych z wykorzystaniem pojazdów i maszyn budowlanych takich jak: samochody ciężarowe, ciągniki, koparki, ładowarki, spycharki, dźwigi i żurawie, maszyny i urządzenia do zagęszczania gruntu, wiertnice, agregaty

prądotwórcze, sprężarki, pompy, maszyny i urządzenia do cięcia drewna, betonu i innych materiałów twardych oraz pojazdów i maszyn podobnego rodzaju (pojazdy i maszyny budowlane emitujące hałas do otoczenia) w dniach ustawowo wolnych od pracy, a w pozostałych dniach w godzinach od 22:00 do 6:00. Zakaz ten nie dotyczy prac wymagających zachowania ciągłości technologicznej tj. np. betonowanie.

Powyższy zakaz obowiązuje w lokalizacjach określonych w Tabeli nr 1.

Tabela nr 1

L.p.	Początek km LK 710	Koniec km LK 710
1	1+250	1+350
2	2+100	2+200
3	3+500	3+600
4	3+800	4+000
5	4+200	4+850
6	5+950	6+200

2. Prace związane z rozbiórką i budową mostu na rzece Bytomce, należy prowadzić w okresie niskiego stanu wód, w sposób uniemożliwiający zanieczyszczenie wód płynących, poprzez zastosowanie osłon, pomostów lub podwieszanych siatek. Podczas trwania robót nie dopuścić do długotrwałego zmętnienia wody i zasypywania koryta.
3. W trakcie trwania robót budowlanych na ciekach musi zostać zachowany stały przepływ wody (brak poprzecznych przeszkód, spiętrzeń wody, itd.). Nie dopuszcza się ingerencji oraz wprowadzania ciężkiego sprzętu w koryta cieków. Roboty związane z wykonywaniem prac na rzece Bytomce należy wykonywać z brzegów rzeki.
4. Prace związane z odcinkowym zarurowaniem rzeki Bytomki oraz nieznaczną korektą trasy koryta przewidzianą w km linii kolejowej nr 710 ok. 5+827 – 6+304 (na odcinku o długości ok. 0,5 m do 2,0 m), wykonać pod nadzorem przyrodniczym (ichtiolog, ornitolog, teriolog, botanik) stosując się do jego zaleceń. Kontrolą i nadzorem objąć należy wszystkie etapy budowy:
 - 1) wykonanie nowego odcinka koryta wraz z obiektami inżynieryjnymi,
 - 2) włączenie nowopowstałego odcinka do naturalnego koryta ciek,
 - 3) odcięcie starego odcinka koryta (w pierwszej kolejności od strony górnego odcinka) poprzez zastosowanie przegrody, z jednoczesnym zachowaniem ciągłości przepływu wody w nowopowstałym odcinku koryta ciek,
 - 4) kontrola starego odciętego odcinka koryta, pod kątem występowania w nim zwierząt, a w przypadku ich znalezienia, przeniesienie ich pod nadzorem przyrodniczym do siedliska odpowiedniego dla danego gatunku (najlepiej na odcinku ciek położonego poniżej fragmentu objętego pracami),
 - 5) stopniowe obniżanie poziomu lustra wody w starym, odcięтым odcinku. Przed ostateczną likwidacją starego odcinka ponownie skontrolować jego dno i odłowić znalezione w nim osobniki,

- 6) zasypanie przeznaczonego do likwidacji odciętego fragmentu koryta jednostronnym frontem roboczym; do zasypania wykorzystać ziemię pochodzącą z wykopu nowego koryta.
5. Do oświetlenia terenu budowy należy stosować lampy o możliwie najniższej emisji barw niebieskich i promieniowania UV, temperaturze barwowej $< 3000\text{ K}$ i kierunkowej wiązce światła (oświetlenie powinno być skierowane w stronę powierzchni, którą ma oświetlać).
6. Zaplecza budowy należy lokalizować w pierwszej kolejności na terenie kolejowym lub w obrębie terenów przekształconych antropogenicznie, z zachowaniem niższych wymienionych warunków:
- 1) w odległości nie mniejszej niż 50 m od koryt cieków i zbiorników wodnych,
 - 2) w odległości nie mniejszej niż 200 m od terenów zabagnionych, zawodnionych, lub podmokłych,
 - 3) przy wyborze miejsca pod zaplecze budowy należy wziąć pod uwagę jego lokalizację:
 - a) poza sąsiedztwem skupisk drzew, w odległości co najmniej 2 m od rzutu korony drzew, które nie są przeznaczone do usunięcia; w szczególności wykluczyć spod zapleczy budowy bezpośrednie sąsiedztwo z terenami zielonymi i zadrzewionymi zlokalizowanymi na odcinku od km 0+000 (LK189 i LK710) do km ok. 2+000 LK710 (strona lewa), oraz na odcinku od km ok. 2+450 do km ok. 2+650 LK 710 (obustronnie);
 - b) poza terenami zalewowymi cieków oraz w odległości nie mniejszej niż 50 m od linii wałów lub brzegów cieku rzeki Bytomki; w szczególności wykluczyć spod zapleczy budowy sąsiedztwo z terenem doliny rzeki Bytomki na odcinkach od km ok. 2+600 do km ok. 3+250 LK 710 (obustronnie), od km ok. 5+700 do km ok. 5+900 LK 710 (strona lewa) oraz od km ok. 5+700 do km ok. 6+350 LK 710 (strona prawa);
 - c) w odległości min. 100 m od kolejowych obiektów inżynierskich (np. mostów, przepustów) umożliwiających migrację zwierząt;
 - 4) przy wyborze miejsc przeznaczonych pod zaplecze budowy należy stosować się do wskazań i zaleceń nadzoru przyrodniczego. Nadzór przyrodniczy, winien każdorazowo ocenić i decydować o wyłączeniu dodatkowych terenów z lokalizacji zapleczy budowy, które w jego ocenie zostaną uznane za cenne przyrodniczo (w szczególności obejmujące obszary występowania chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów) lub ich wygrodzeniu i oznakowaniu w widoczny sposób,
 - 5) strefy, w których będzie zlokalizowany postój maszyn i pojazdów, miejsca tankowania pojazdów, miejsca przechowywania materiałów niebezpiecznych (np. paliw, materiałów smarnych, rozpuszczalników, farb), miejsca magazynowania odpadów niebezpiecznych należy uszczelnić (np. wyłożyć folią hydroizolacyjną na bazie PCV przystosowaną do kontaktu z produktami ropopochodnymi lub geomembraną chemoodporną z PEHD do izolacji obiektów narażonych na substancje ropopochodne),
 - 6) teren ww. powierzchni szczelnych należy zabezpieczyć przed spływami wód opadowych bezpośrednio do gruntu poprzez zastosowanie opasek. Wody zebrane

- z ww. powierzchni należy przed odprowadzeniem do środowiska podczyścić z substancji ropopochodnych oraz zawiesiny ogólnej,
- 7) substancje stwarzające zagrożenie dla środowiska gruntowo- wodnego np. paliwa, farby, lakiery, oleje magazynować w szczelnych pojemnikach lub kontenerach na utwardzonym i szczelnym podłożu,
 - 8) plac budowy wyposażać w myjkę do czyszczenia kół pojazdów z zanieczyszczeń, przed wyjazdem na drogę publiczną.
7. Drzewa i krzewy znajdujące się w obrębie inwestycji, nieprzeznaczone do wycinki, należy zabezpieczyć przed uszkodzeniami mechanicznymi lub chemicznymi w następujący sposób:
- 1) pnie drzew, gdzie w rejonie rzutów ich koron konieczne będzie wykonywanie prac ziemnych, budowlanych oraz przewiduje się ruch pojazdów, zabezpieczyć przez szczelne oszalowanie deskami, wypełniając przestrzeń pomiędzy pniem, a deską materiałem amortyzującym (np. matami słomianymi, jutą), deski mocować bez użycia gwoździ, wysokość szalowania ok. 2 m, do wysokości dolnych gałęzi korony; dolną krawędź opierać na podłożu, nie zaś na nabiegach korzeniowych,
 - 2) obszar w obrębie rzutu koron drzew nie przewidzianych do wycinki, znajdujących się w bezpośrednim sąsiedztwie robót budowlanych, które mogą być narażone na uszkodzenia z uwagi na prace budowlane oraz przejazdu pojazdów i sprzętu mechanicznego, wygrodzić trwałym ogrodzeniem o wysokości 1,5 m. Ewentualne prace prowadzone w strefie korzeniowej tych drzew (w odległości 2 m od obrysu korony drzewa) należy wykonywać ręcznie;
 - 3) korzenie odsłonięte w czasie wykopów należy, w miarę możliwości ręcznie wpuścić głębiej i zabezpieczyć przed wysychaniem i przymrozkami, np. poprzez zastosowanie osłon jutowych, a wykopy w pobliżu drzew niezwłocznie zasypać po zakończeniu prac. W przypadku przerw w pracy wykopy należy tymczasowo zasypać lub przykryć korzenie matami słomianymi, aby przeciwdziałać ich wysychaniu. W warunkach grożących przesuszeniem korzeni drzewa należy podlewać i utrzymywać korzenie w odpowiedniej wilgotności. Niedopuszczalne jest obcinanie korzeni szkieletowych drzew,
 - 4) w obrębie rzutu koron drzew nie składować materiałów chemicznych, budowlanych i ziemi z wykopów, nie stosować otwartego ognia, lokalizować placów manewrowych i miejsc postoju sprzętu ciężkiego,
 - 5) po zakończeniu prac zabezpieczenia drzew należy zdemontować.
8. Wszelkie prace związane z wycinką drzew i krzewów należy prowadzić poza okresem lęgowym ptaków, tj. w okresie od 16 października do końca lutego. Dopuszcza się wycinkę w okresie lęgowym, jednak pod warunkiem, że bezpośrednio przed przystąpieniem do tych prac, nie wcześniej niż 3 dni przed wycinką, nadzór przyrodniczy (ornitolog) skontroluje czy w obrębie zieleni przeznaczonej do usunięcia nie znajdują się gniazda ptaków oraz inne siedliska faunistyczne. W przypadku ich stwierdzenia nadzór przyrodniczy zadecyduje o dalszym sposobie postępowania, m.in. o konieczności wstrzymania prac i uzyskaniu odpowiedniego zezwolenia na realizację czynności zakazanych w stosunku do chronionych gatunków zwierząt. Dopiero po uzyskaniu tej zgody będzie można przystąpić do wycinki drzew i krzewów.

9. Na terenach zieleni w obrębie działek inwestycyjnych lub sąsiadujących z obszarem wycinki, należy pod nadzorem przyrodniczym ornitologicznym, zamontować budki lęgowe dla ptaków, w szczególności na odcinkach:

- 1) od km ok. 0+000 (LK189 i LK710) do km ok. 2+000 LK710, strona lewa - w ilości 4 szt. budek typu A1 i 16 szt. budek typu A;
- 2) od km ok. 3+250 do km ok. 3+900 LK 710 strona lewa - w ilości 2 szt. budek typu A1 i 5 szt. budek typu A;
- 3) od km ok. 5+300 do km ok. 5+800 LK 710 strona prawa - w ilości 1 szt. budki typu A1 i 4 szt. budek typu A,

stosując się do niżej wymienionych wytycznych:

- a) budki i skrzynki należy powiesić po zakończeniu prac związanych z realizacją inwestycji, w okresie od jesieni do końca zimy,
- b) budki muszą być lokalizowane co najmniej w odległości 10 m od krawędzi torów kolejowych oraz dróg publicznych, również otwory wylotowe nie mogą być skierowane w stronę infrastruktury komunikacyjnej. Odległości pomiędzy poszczególnymi budkami na drzewach muszą wynosić min. 20 m,
- c) pod budkami i w ich bezpośrednim sąsiedztwie nie mogą znajdować się przeszkody obniżające udatność ich zasiedlenia, takie jak miejsca generujące hałas, urządzenia elektryczne, miejsca gromadzenia odpadów itp.,
- d) szczegółowe miejsca montażu skrzynek lęgowych dla ptaków oraz ewentualny dobór odpowiedniego typu budki, zostaną wskazane przez ornitologa, w miejscach odpowiadających wymaganiom biologicznymi i ekologicznym poszczególnych gatunków i który będzie sprawował kontrolę nad prawidłowością ich lokalizacji oraz montażu.

10. Usuwanie szuwarów znajdujących się w miejscu realizacji inwestycji w okresie wiosennym tj. w miesiącach od początku marca do końca czerwca (w okresie gdy większość ptaków prowadzi lęgi, a płazy są w trakcie wiosennej migracji) oraz w okresie jesiennej migracji płazów, tj. od 15 września do końca października, należy prowadzić pod nadzorem przyrodniczym: ornitologicznym i herpetologicznym, który uprzednio powinien dokładnie skontrolować teren pod kątem występowania chronionych gatunków zwierząt. W przypadku stwierdzenia występowania chronionych gatunków zwierząt, prace należy wstrzymać do czasu opuszczenia terenu przez zwierzęta lub też przeniesienia osobników oraz zniszczenia siedlisk lub okazów gatunków chronionych, zgodnie z uzyskanymi wcześniej zezwoleniami na czynności podlegające zakazom. W przypadku ptaków kontynuacja prac możliwa jest dopiero po wyprowadzeniu młodych z gniazda.

11. Należy skontrolować przeznaczone do rozbiórki, wyburzenia lub remontu obiekty inżynieryjne, takie jak most na rzece Bytomka oraz przepusty, a także przeznaczone do usunięcia drzewa stare, dziuplaste oraz o pierśnicy powyżej 50 cm, pod kątem wykorzystywania ich jako schronienia letnie oraz zimowe nietoperzy. Kontrola powinna zostać przeprowadzona przez specjalistę teriologa (chiropterologa) z nadzoru przyrodniczego, nie wcześniej niż 3 dni przed rozpoczęciem prac. W przypadku stwierdzenia siedlisk nietoperzy nadzór przyrodniczy zadecyduje o dalszym sposobie postępowania, m.in. o konieczności wstrzymania prac i uzyskaniu odpowiedniego

zezwolenia na realizację czynności zakazanych w stosunku do chronionych gatunków zwierząt. Dopiero po uzyskaniu tej zgody będzie można przystąpić do wycinki drzew czy rozbiórki/ wyburzenia/remontu obiektów.

12. W celu ochrony przed nieumyślnym zabijaniem zwierząt w trakcie realizacji przedsięwzięcia:

- 1) przed przystąpieniem do wykonywania prac terenowych wszystkich pracowników należy przeszkolić i poinformować o sposobie postępowania w przypadku stwierdzenia na terenie budowy zwierząt,
- 2) prace muszą być prowadzone w sposób umożliwiający spontaniczne przemieszczanie się zwierząt ze stref zagrożenia, np. poprzez skarpowanie wykopów, które ułatwi wydostawanie się z nich uwięzionych zwierząt lub zastosowanie punktowych pochylni. W wykopach o wąskim rozstawie, np. pod instalacje kablowe, punktowe pochylnie, umożliwiające opuszczenie wykopu przez zwierzęta stosować co 50 m. Miejsca zastosowania elementów umożliwiających ucieczkę zwierząt powinien wskazać nadzór herpetologiczny,
- 3) przed rozpoczęciem robót budowlanych oraz w czasie ich trwania, nadzór herpetologiczny i teriologiczny powinien dokonać kontroli placu budowy, w szczególności terenów podmokłych, otoczenia cieków i rowów melioracyjnych pod kątem obecności płazów i gadów, a także drobnych zwierząt. Kontrole te należy przeprowadzić również przed: zdjęciem warstwy humusu, niwelacją terenu, likwidacją ewentualnych zastoisk wodnych (w tym powstałych w trakcie realizacji inwestycji), itd. Zidentyfikowane osobniki, w tym dorosłe formy rozwojowe i młodociane, wykazane w trakcie kontroli, należy przenieść pod nadzorem herpetologa poza teren prowadzonych prac, do stanowisk zastępczych, biorąc pod uwagę możliwość ich przetrwania we właściwym stanie ochrony na nowym stanowisku, z uwzględnieniem czynników antropogenicznych,
- 4) w przypadku stwierdzenia przez nadzór przyrodniczy obecności płazów, plac budowy należy skutecznie zabezpieczyć wygradzeniem tymczasowym, zlokalizowanym w przebiegu linii inwestycji, w rejonie aktualnego frontu robót w sposób zapobiegający przedostawaniu się małych zwierząt, w tym płazów i gadów na teren budowy:
 - a) ogrodzenie powinno istnieć w okresie od 15 lutego do 30 października, być stabilne oraz mieć trwały naciąg, aby nie dopuścić do fałdowania, które obniża jego efektywność. Wygradzenie powinno być wykonane z geotkaniny, folii lub płotki wykonanego z siatki o oczkach o wielkości maksymalnie 0,5 cm x 0,5 cm, mieć wysokość nie mniejszą niż 50 cm ponad powierzchnię gruntu, być osadzone w gruncie na głębokość nie mniejszą niż 30 cm i być wyposażone w przewieszkę o szerokości minimum 10 cm, skierowaną „na zewnątrz” od placu budowy. Wolne końce ogrodzeń należy zakończyć U – kształtnymi zawrotkami,
 - b) co najmniej raz w tygodniu należy kontrolować ogrodzenia tymczasowe pod kątem ich szczelności, a ewentualne wady niezwłocznie usuwać,
 - c) doszczegółowienia miejsca, sposobu montażu i czasu funkcjonowania ogrodzenia dokona ekspert z nadzoru herpetologicznego, z uwzględnieniem aktualnych warunków pogodowych i terenowych, a także aktywności migracji

poszczególnych gatunków płazów,

- d) w przypadku wykorzystania szczelnych ścianek do tymczasowego zabezpieczenia terenu należy pozostawić ich elementy ok. 0,5 m nad powierzchnią gruntu, tworząc w ten sposób palisadę ochronną,

e) powyżej opisane prace należy prowadzić pod nadzorem herpetologa, teren budowy, w szczególności miejsca mogące stanowić pułapki dla płazów (wykopy, zagłębienia wypełnione wodą, zastoiska i zalewiska, koleiny, rowy) należy poddawać regularnym kontrolom. W okresie wiosennych i jesiennych migracji, tj. od 15 lutego do 15 maja oraz od 15 września do 30 października dwa razy dziennie (rano i wieczorem), w pozostałym okresie raz dziennie. W przypadku stwierdzenia obecności zwierząt, osobniki (w tym ich formy rozwojowe) niezwłocznie odławiać i przenosić poza teren prowadzonych prac, pod nadzorem przyrodniczym.

13. Zasypanie stawów SDZ1 w km 0,777 LK170 oraz SDZ2 w km 0,872 LK710 wykonać po pod nadzorem przyrodniczym (herpetologicznym) i wg jego wskazań. Zasypanie stawów należy prowadzić z uwzględnieniem:

- a) prace wykonać w terminie na przełomie września i października pod stałym nadzorem przyrodniczym. Dokładny termin likwidacji stawów ustali nadzór przyrodniczy na podstawie obserwacji w terenie i warunków temperaturowych,
- b) przeznaczone do zasypania zbiorniki należy szczelnie wygrodzić wygradzeniem tymczasowym zgodnie z warunkami wskazanymi w pkt. I.12.4;
- c) należy odławiać osobniki dorosłe płazów oraz formy młodociane (również z części lądowej wygradzonych wokół zbiornika) np. przy pomocy wiaderk wkopanych przy ogrodzeniu od strony zbiornika;
- d) w przypadku konieczności obniżania lustra wody, działania takie należy prowadzić stopniowo, pod nadzorem przyrodniczym herpetologicznym. W przypadku obniżania lustra wody przy pomocy pomp ssących, wloty węży zasysających należy zabezpieczyć przy pomocy siatki o drobnych oczkach (nie większych niż 0,5 cm);
- e) należy obniżać lustro wody do dna, przy ciągłym odławianiu oraz penetracji dna przez wykwalifikowanych pracowników i odłowieniu pozostałych zwierząt (nie tylko płazów),
- f) odłowione płazy i inne zwierzęta wodne należy przesiedlić pod nadzorem przyrodniczym w dogodne siedliska, zapewniające warunki dla ich przetrwania, które zostaną określone i wskazane przez nadzór przyrodniczy (w dostosowaniu do potrzeb danego gatunku w określonym okresie fenologicznym), zlokalizowane poza terenem realizacji inwestycji;
- g) zasypanie zbiornika należy prowadzić bezpośrednio po odłowieniu zwierząt małym, jednostronnym frontem roboczym z wykorzystaniem wolnobieżnych maszyn, pod ciągłym nadzorem herpetologicznym na przedpolu zasypywanego obszaru i przy umożliwieniu ewentualnej samodzielnej ucieczki zwierząt, które mogłyby się jeszcze pojawić w zasypywanym zbiorniku.
- h) osoby chwytające i przesiedlające osobniki ww. gatunków herpetofauny, zobowiązane są do zachowania higieny w trakcie prowadzenia czynności

terenowych, przede wszystkim do dokładnego suszenia, czyszczenia sprzętu terenowego oraz obuwia (najlepiej na słońcu lub przy użyciu dostępnych, rekomendowanych środków, np. roztwór Betadine),

14. W przypadku stwierdzenia obecności w miejscu realizacji przedsięwzięcia inwazyjnych gatunków roślin innych niż: inwazyjne gatunki obce stwarzające zagrożenie dla Polski, inwazyjne gatunki obce stwarzające zagrożenie dla Unii oraz inwazyjne gatunki obce, które prawdopodobnie spełniają kryteria uznania ich za stwarzające zagrożenie dla Unii:
 - 1) rośliny należy usunąć metodą mechaniczną – wyrwać albo wykosić ręcznie lub ściąć części nadziemne (kosa tradycyjna, kosa spalinowa, maczeta, sekator), a części podziemne wykopać. Usunięcie roślin przeprowadzić w połowie maja, połowie lipca oraz połowie września;
 - 2) odzież roboczą oraz wykorzystane narzędzia należy oczyścić bezpośrednio po usunięciu roślin;
 - 3) usunięte rośliny, glebę zanieczyszczoną nasionami lub innymi częściami roślin, z których rośliny te mogą się rozmnożyć oraz pozostałości z oczyszczania odzieży roboczej i narzędzi należy niezwłocznie umieścić w szczelnych workach lub pojemnikach i traktować jako odpad przeznaczony do unieszkodliwienia. Usunięte drzewa oraz krzewy pozbawione nasion oraz innych części, z których rośliny te mogą się rozmnożyć, można magazynować w miejscu ich usunięcia do czasu przekazania do dalszego postępowania;
 - 4) czynności te należy wykonać pod nadzorem i zgodnie z wytycznymi botanika z nadzoru przyrodniczego.
15. Prace związane z realizacją przedsięwzięcia należy prowadzić pod nadzorem przyrodniczym w celu kontroli stanu środowiska przyrodniczego i oceny zgodności wykonywanych prac z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach na etapie realizacji inwestycji, pełniony przez osoby legitymujące się doświadczeniem odpowiednim do zakresu wykonywanego nadzoru, a w szczególności:
 - 1) botanicznym i dendrologicznym - równoległe do prowadzonych prac - cały rok, w zakresie:
 - a) kontroli stanu zabezpieczenia zieleni nieprzeznaczonej do wycinki przed wpływem prac budowlanych,
 - b) kontroli terenu budowy w zakresie występowania gatunków roślin obcych i inwazyjnych, podejmowanie działań mających na celu uniemożliwienie ich rozprzestrzeniania się,
 - c) nadzoru nad usuwaniem inwazyjnych gatunków roślin innych niż: inwazyjne gatunki obce stwarzające zagrożenie dla Polski, inwazyjne gatunki obce stwarzające zagrożenie dla Unii oraz inwazyjne gatunki obce, które prawdopodobnie spełniają kryteria uznania ich za stwarzające zagrożenie dla Unii,
 - d) wskazywania dodatkowych miejsc wykluczonych z zapleczy budowy,
 - 2) herpetologicznym - w zakresie:
 - a) identyfikacji obecności płazów na terenie i w najbliższym sąsiedztwie obszaru

inwestycji oraz eliminowania ewentualnych zagrożeń dla tej grupy zwierząt,

- b) kontroli i nadzór przy usuwaniu szuwarów oraz zasypyaniu zbiorników wodnych SDZ1 w km 0,777 LK170 oraz SDZ2 w km 0,872 LK710,
- c) kontroli zabezpieczenia wykopów przed możliwością uwięzienia w nich zwierząt,
- d) dookreślenia terminu zakładania, lokalizacji, nadzoru i kontroli skuteczności zabezpieczeń placu budowy przed dostępem płazów, oceny czy niezależnie od zabezpieczenia placu budowy we wskazanych lokalizacjach, należy dodatkowo indywidualnie zabezpieczyć miejsca na innych odcinkach robót,
- e) kontroli placu budowy (wykopy, zagłębienia wypełnione wodą, zastoiska i zalewiska, rowy, itd.) w celu poszukiwania uwięzionych zwierząt, a w razie potrzeby ich uwolnienie oraz przemieszczenie poza plac budowy w miejsca o cechach siedliska, w którym występują w sposób naturalny,
- f) wskazywania dodatkowych miejsc wykluczonych z zapleczy budowy,
- g) nadzoru przy pracach związanych z dostosowaniem obiektów do pełnienia funkcji przejść dla zwierząt,
- h) nadzoru nad wykonaniem elementów odwodnienia w sposób zabezpieczający przed wnikaniem drobnych zwierząt

3) ichtiologicznym – w zakresie:

- a) kontroli cieków przed rozpoczęciem prac w ich obrębie, pod kątem występowania siedlisk chronionych gatunków ichtiofauny,
- b) nadzoru nad pracami w korycie rzeki Bytomki związanymi z przekraczaniem rzeki obiektami inżynierskimi oraz podczas umacniania skarp, zarurowaniem i przełożeniem koryta, w tym kontrola przestrzegania warunków określonych w decyzji, związanych z realizacją prac na rzece, tak aby nie nastąpiło pogorszenie warunków bytowania ichtiofauny,
- c) eliminowania ewentualnych zagrożeń dla ichtiofauny.

4) teriologicznym (w tym chiropterologicznym: równoległe do prowadzonych prac - cały rok, w zakresie:

- a) kontroli zadrzewień przeznaczonych do usunięcia oraz obiektów inżynierskich przeznaczonych do modernizacji lub rozbiórki, pod względem ich potencjalnego wykorzystania jako miejsc schronień letnich i zimowych nietoperzy,
- b) kontroli nad uwolnieniem i przeniesieniem małych ssaków w przypadku ich uwięzienia na terenie budowy,
- c) wskazywania dodatkowych miejsc wykluczonych z zapleczy budowy,
- d) nadzoru nad wykonaniem elementów odwodnienia w sposób zabezpieczający przed wnikaniem drobnych zwierząt;

5) ornitologicznym: całorocznie, w zakresie:

- a) kontroli i nadzoru przy wycince zieleni, w tym kontrola nad terminem jej

wykonania określonym w niniejszej decyzji, kontroli terenów zielonych, w tym szuwarów, zajętych pod planowane przedsięwzięcie, pod kątem obecności gniazd ptaków,

- b) nadzoru nad montażem budek dla ptaków, w tym kontrola wykorzystania prawidłowych rodzajów budek, poprawności ich montażu, odpowiedniej liczby, a także wskazanie ich dokładnego rozmieszczenia w zależności od uwarunkowań terenowych,
- c) wskazywania dodatkowych miejsc wykluczonych z zapleczy budowy,
- d) nadzoru nad właściwym oznakowaniem przeźroczystych ekranów oraz wiat peronowych, w celu eliminacji śmiertelności ptaków na skutek kolizji

I.3. Warunki korzystania ze środowiska w fazie eksploatacji przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich.

1. Corocznie należy wykonywać czyszczenie budek dla ptaków oraz ich konserwację, w tym ich wymianę w przypadku zużycia lub zniszczenia. Działania te należy wykonywać pod bezpośrednim nadzorem i zgodnie z wytycznymi specjalisty ornitologa, przez okres 10 lat, w terminie pomiędzy 16 października, a 28 lutego.
2. Po oddaniu inwestycji do eksploatacji/użytkowania należy przekazać Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach dane dotyczące: dokładnej lokalizacji i parametrów adaptowanych do pełnienia funkcji przejść dla zwierząt obiektów inżynierskich (istniejących i planowanych), zagospodarowania ich powierzchni oraz otoczenia, w tym lokalizacji (współrzędnych) zastosowanych wygradzeń ochronno-naprowadzających. Lokalizację ww. elementów należy podać w postaci współrzędnych w formacie pliku Shapefile lub formacie WKT, w układzie współrzędnych PL 1992. Obiekty wskazać należy również na załączniku mapowym.

II. Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w szczególności w projekcie budowlanym:

1. Umocnienia koryt cieków na wlocie i wylocie z przepustów, należy zaprojektować i wykonywać w pierwszej kolejności z zastosowaniem materiałów naturalnych, w szczególności narzutu kamiennego bez użycia siatki. Dopuszcza się zastosowanie elementów betonowych lub kamiennych. Umocnienia wykonać w lokalizacjach zgodnie z poniższą Tabelą nr 2.

Tabela nr 2

Lp.	Nazwa cieku	Odcinek przekroczenia cieku [km ok.]	Długość umocnienia poniżej i powyżej wylotu [m ok.]	Uwagi
-----	-------------	--------------------------------------	---	-------

		oraz nr linii kolejowej		
1.	rzeka Bytomka [km rzeki 13+744]	2+630 LK 189/ 3+160 LK 710	15	rozbiórka istniejącego i budowa nowego obiektu mostowego M-2
2.	rzeka Bytomka [km rzeki 20+789]	5+827 LK 710	20	rozbiórka istniejącego i budowa nowego przepustu P-11
3.	rów RBN1	1+994 LK 189/ 2+518 LK 710	5	przepust P-6 na rowie RBN1, podlega konserwacji (bieżąca konserwacja, wykonanie balustrad, oczyszczenie, odmulenie obiektu wraz z rowami przed i za obiektem na odcinku po 10 m)
4.	rów RBN2	0+686 LK 189 / 1+221 LK 710	5	rozbiórka istniejącego i budowa nowego przepustu P-4
5.	rów RBN3	0+407 LK 189 / 0+884 LK 710	5	budowa dwóch nowych przepustów P-1 i P-2 pod projektowanymi nasypami

2. Umocnienia koryta rzeki Bytomki należy wykonać z zachowaniem nienaruszalnego przepływu cieku przy zachowaniu spadków podłużnych dna zbliżonych do stanu istniejącego, tj. rzędu 0,5-1,1%.
3. Wszelkie urządzenia systemu odwodnienia należy zaprojektować tak aby nie stanowiły bezwyjściowych pułapek dla drobnych zwierząt. W tym celu należy uwzględnić:
 - 1) rowy odwodnieniowe w postaci rowów trapezowych otwartych o nachyleniu skarp nie bardziej stromym niż 1:1,5, obłożonych humusem i obsianych mieszankami

traw (dopuszcza się lokalnie z uwagi na ograniczenia wynikające z morfologii i zagospodarowania terenu pochylenie nie większe niż 1:1). W przypadku rowów o pochyleniu podłużnym mniejszym niż 0,3% oraz na długości 1 m przed i za wylotem drenów i kolektorów dopuszcza się zastosowanie umocnienia w postaci płyt ażurowych. Zabrania się stosowania głębokich, betonowych rowów tzw. korytek krakowskich. W przypadku konieczności wprowadzenia umocnień rowów należy stosować płytkie korytka betonowe, których dno jest zaokrąglone, a nachylenie ścianek bocznych nie większe niż 1:1,

- 2) studzienki rewizyjne zaopatrzone w pełne pokrywy o jak najmniejszej liczbie otworów,
 - 3) otwory wlotowe wyposażone w kraty stalowe lub rząd pionowych prętów (płaskowników) o usytuowaniu prętów w odstępie maksymalnym co 20 mm,
 - 4) ewentualne urządzenia (studnie, niecki wpadowe itp.) zlokalizowane na rowach odwadniających, przed ich wylotem do odbiornika, należy wyposażyć w pochylnie umożliwiające wyjście z nich małym zwierzętom (np. płazom, gadom, drobnym ssakom). Elementy uciezkowe muszą zostać wykonane w postaci, np. spiralnych rur drenażowych umożliwiających zwierzętom wejście rurą przy różnych poziomach stanu wody w studni lub pochylni perforowanych (z blachy o grubości min. 1 mm, wielkości oczek poniżej 5 mm, o odgiętych pionowo krawędziach bocznych na wysokość min. 13 mm). Pochylnie powinny być zamontowane pod kątem maksymalnie 70° do dna studni.
4. Podczas adaptacji obiektów inżynierskich (istniejących i planowanych) do pełnienia funkcji przejścia dla zwierząt należy uwzględnić:
- 1) w obszarze najścia do planowanego do adaptacji przejścia dla zwierząt nie lokalizować otwartych rowów oraz urządzeń odwodnieniowych;
 - 2) przejścia dla zwierząt należy zaprojektować tak, aby były wkomponowane w otoczenie i zharmonizowane z otoczeniem, powierzchnia przejść powinna być dostosowana do warunków siedliskowych terenów przyległych;
 - 3) przy projektowaniu zagospodarowania terenu wokół przejść dla zwierząt małych (w tym płazów i gadów), należy uwzględnić konieczność zastosowania dodatkowych elementów dających zwierzętom możliwość ukrycia się (głazy, kłody, karpy, gałęzie), w miejscach najsilniej usłonecznionych;
 - 4) do obsiania i obsadzenia terenu przejść należy wykorzystać gatunki drzew, krzewów i traw dostosowane do składu gatunkowego zieleni występującej w miejscu ich wykonania,
 - 5) powierzchnię wszystkich przejść dla zwierząt należy wykonać z gruntu naturalnego,
 - 6) przejścia należy zabezpieczyć poprzez montaż wyгородzenia ochronno-naprowadzającego. Stałe płotki herpetologiczne ochronno-naprowadzające wykonać wg wskazań nadzoru przyrodniczego oraz pod jego nadzorem w obrębie projektowanych przejść dla zwierząt i terenu bezpośrednio z nim sąsiadującego, na długości min. 100 m (po 50 m w każdą stronę od osi obiektu). Wyгородzenie należy wykonać przy użyciu siatki stalowej o wielkości oczek nie większych niż 0,5 cm x 0,5 cm, folii polimerowej lub geotkaniny, o wysokości min. 50 cm nad poziomem gruntu, wyposażone w przewieszki o długości min. 10 cm skierowaną „na zewnątrz”, a także osadzone w gruncie na głębokość nie mniejszą niż 30 cm. Wolne końce wyгородzeń należy zakończyć U-kształtnymi zawrotkami.

5. Zaprojektować ekrany akustyczne w lokalizacjach i o parametrach wskazanych w poniższej Tabeli nr 3.

Tabela nr 3

L.p.	Ekran	Strona	Kilometraż LK 710 (ok.)		Wysokość	Długość (ok.)	Typ	Uwagi
			od	do	[h]	[m]		
1	EK1	P	2+108	2+170	4,0	62,0	pochłaniający	wysokość ekranu liczona od góry wykopu
2	EK2	P	5+974	6+148	3,0	173,0	pochłaniający	wysokość ekranu liczona od główki szyny

6. Połączenia elementów ekranów akustycznych (konstrukcji, paneli) wykonać jako szczelne oraz nie dopuścić do powstania przerwy pomiędzy poziomem terenu, a podstawą ekranu, ani otworów w części naziemnej podwaliny betonowej.

7. Zaprojektować maty antywibracyjne w lokalizacjach określonych w Tabeli nr 4:

Tabela nr 4

L.p.	LK	Początek (km ok.)	Koniec (km ok.)	Długość ok. (m)
1	710	0+855	0+910	55
2	710	1+155	1+210	55
3	189	0+620	0+675	55
4	710	1+295	1+365	70
5	189	0+750	0+830	80
6	710	3+525	3+575	50
7	710	4+225	4+810	585

8. Zachować rezerwę terenową umożliwiającą posadowienie w przyszłości ekranów akustycznych na odcinku w km ok. 2+625 – 2+725 strona prawa LK710.

9. Jeżeli z obliczeń hydrologiczno - hydraulicznych wynikać będzie konieczność ograniczenia możliwości odprowadzenia do odbiorników wód opadowych i roztopowych pochodzących z terenu przedsięwzięcia, należy zaprojektować dodatkowe zbiorniki retencyjne poprzedzone osadnikami.

III. Nie stwierdzam konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, w szczególności w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko

IV. Nakładam obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej w zakresie

oddziaływania akustycznego. Analizę należy przedstawić rok po oddaniu inwestycji do użytkowania.

Pomiary hałasu w środowisku należy przeprowadzić zgodnie z obowiązującymi metodykami referencyjnymi. Należy je wykonać na wysokości 4 m, na terenach faktycznie zagospodarowanych podlegających ochronie akustycznej, m.in. w lokalizacjach wymienionych w poniższej Tabeli nr 5.

Tabela nr 5

Lp.	Kilometraż	Strona L- lewa P- prawa
1	2+150 (LK710)	P
2	2+350 (LK710)	P
3	3+850 (LK710)	L
4	4+240 (LK710)	L
5	4+400 (LK710)	L
6	4+480 (LK710)	L
7	4+780 (LK710)	L
8	6+020 (LK710)	L

1. Wyniki analizy porealizacyjnej należy przedłożyć tutaj organowi oraz właściwym miejscowo organom ochrony środowiska - Prezydentowi Miasta Bytomia oraz Prezydentowi Miasta Ruda Śląska.
 2. W przypadku, gdy z analizy porealizacyjnej wyniknie konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania, należy go utworzyć.
- V.** Nie stwierdzam obowiązku przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.
- VI.** Nadaję niniejszej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.
- VII.** Charakterystyka planowanego przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji.

UZASADNIENIE

Spółka PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. z siedzibą w Warszawie przy ul. Targowej 74 w imieniu, której działa Pełnomocnik wnioskiem z 6 czerwca 2024 r. zwróciła się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia pn.: „Prace na liniach kolejowych nr 189 i 132 oraz budowa nowych łącznic Kuźnica - Bytom Bobrek Wsch. w celu stworzenia nowego połączenia Ruda Chebzie/Zabrze - Bytom, w tym budowa nowych p.o. Ruda Orzegów i Bytom ul. Zabrzeńska” realizowanego w ramach Programu Uzupełniania Lokalnej i Regionalnej Infrastruktury Kolejowej - Kolej + do roku 2032”.

Planowana inwestycja jest zaliczana do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, określonych w § 3 ust. 2 pkt 2 w związku z:

- 1) § 3 ust. 1 pkt 60 jako przebudowa linii kolejowych,
- 2) § 3 ust. 1 pkt 62 jako przebudowa obiektów mostowych w ciągu drogi o nawierzchni twardej,
- 3) §3 ust. 1 pkt 32 jako przebudowa instalacji do przesyłu pary wodnej lub ciepłej wody,
- 4) §3 ust. 1 pkt 7 jako przebudowa napowietrznych linii elektroenergetyczne o napięciu znamionowym nie mniejszym niż 110 kV,
- 5) § 3 ust. 1 pkt 63 jako przebudowa linii tramwajowych,

a także:

- 1) §3 ust. 1 pkt 60 jako budowa nowego odcinka linii kolejowej,
- 2) §3 ust. 1 pkt 67 jako regulacja wód,
- 3) §3 ust. 1 pkt 81 jako budowa sieci kanalizacyjnej,

rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839).

Zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. t) ustawy oos tj. dla przedsięwzięć polegających na realizacji linii kolejowej na terenie województwa śląskiego, organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w przedmiotowej sprawie jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, dalej RDOŚ w Katowicach.

Do wniosku z 6 czerwca 2024 r. o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dołączono:

- 1) kartę informacyjną przedsięwzięcia (dalej KIP), sporządzoną w kwietniu 2024 r. przez zespół autorów pod kierownictwem Pani Bożeny Szwentner wraz z wersją elektroniczną,
- 2) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej w postaci elektronicznej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać,
- 3) mapę, w postaci papierowej oraz elektronicznej z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz obszarem, na który będzie oddziaływać,
- 4) dowód uiszczenia opłaty skarbowej za wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,
- 5) pełnomocnictwo + opłata skarbową,
- 6) odpis KRS.

Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach spełniał wymogi, o których mowa w art. 74 ustawy oos.

Na podstawie art. 80 ust. 2 ww. ustawy oos, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Nie dotyczy to decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla linii kolejowej. Wobec powyższego wydanie niniejszej decyzji nie jest uzależnione od stwierdzenia zgodności lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Jak wynika z przedłożonych dokumentów – map ewidencyjnych obejmujących oddziaływanie planowanego zamierzenia w odległości 100 m od granic realizacji zamierzenia (zgodnie

z art. 74 ust.1 pkt. 3a ustawy oos) liczba stron w postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, przekracza 10.

Wobec powyższego, o czynnościach organu strony były zawiadamiane obwieszczeniami, umieszczanymi na okres 14 dni na tablicy ogłoszeń oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Katowicach. Ponadto obwieszczenia przesyłano do Urzędów Urzędu Miasta Ruda Śląska i Bytomia, celem zawiadomienia stron postępowania poprzez wywieszenie na tablicy ogłoszeń tamt. urzędu, w innej formie publicznego ogłoszenia zwyczajowo przyjętej w danej miejscowości lub przez udostępnienie w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej organu administracji publicznej. Pomimo tego, że z art. 74 ust. 3aa ustawy oos wynika, że przekazywanie obwieszczeń do gmin ma charakter informacyjny (stanowi powiadomienie o dokonanych przez organ prowadzący postępowanie czynnościach) i organy te nie mają obowiązku odsyłania potwierdzenia upublicznienia ww. obwieszczeń - wszystkie obwieszczenia o których mowa powyżej, zostały zwrócone wraz z informacją o miejscu i czasie ich wywieszenia.

Obwieszczeniem zn. WOOŚ.420.25.2024.MP.1 z 11 czerwca 2024 r. tut. organ poinformował strony o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia.

Analiza przedłożonej dokumentacji wykazała konieczność merytorycznego uzupełnienia KIP, w związku z powyższym tut. organ pismem z 3 lipca 2024 r. zn.: WOOŚ.420.25.2024.MP.2 wezwał inwestora do uzupełnień. Pismem z 6 sierpnia 2024 r. pełnomocnik Inwestora zwrócił się z prośbą o przedłużenie terminu przedłożenia uzupełnień. Tut. organ pismem z 7 sierpnia 2024 r. zn.: WOOŚ.420.25.2024.MP.3/MP1 przychylił się do ww. prośby. Aneks 1 do KIP, będący odpowiedzią na pismo z 3 lipca 2024 r. zn.: WOOŚ.420.25.2024.MP.2 został przedłożony 30 sierpnia 2024 r.

Po analizie ww. Aneksu 1 do KIP pismem z 17 września 2024 r. zn.: WOOŚ.420.25.2024.MP.4 tut. organ wezwał do ponownego uzupełnienia merytorycznego. Odpowiedź na powyższe została przekazana przez pełnomocnika Inwestora przy piśmie z 23 października 2024 r (Aneks 2 do KIP).

W związku z ustanowieniem nowego pełnomocnika tut. organ pismem z 25 października 2024 r. zn.: WOOŚ.420.25.2024.MP.5 wezwał do wskazania jednego przedstawiciela (pełnomocnika) do doręczeń pism (zgodnie z art. 40 § 2 Kpa ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2025 r., poz. 1691). W odpowiedzi na powyższe poinformowano, że korespondencja powinna być kierowana do Pana Janusza Pasierba.

W toku postępowania, przed wydaniem postanowienia orzekającego czy należy przeprowadzić ocenę oddziaływania na środowisko, zgodnie z art. 64 ust. 1 i ust. 4 ustawy oos, tut. organ uzyskał opinię organu inspekcji sanitarnej oraz organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy oos, RDOŚ w Katowicach wystąpił pismem znak: WOOŚ.420.25.2024.MP.6 z 22 listopada 2024 r. do Śląskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego oraz na podstawie art. 64 ust.1 pkt 4 ustawy oos, RDOŚ w Katowicach wystąpił pismem znak: WOOŚ.420.25.2024.MP.7 z 22 listopada 2024 r. do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej PGW WP w Gliwicach, o wyrażenie opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko,

a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby – co do zakresu raportu o oddziaływaniu na środowisko, dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

Śląski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny pismem z 9 grudnia 2024 r. zn.: NS-NZ.9022.26.16.2024 przedstawił stanowisko, że ze względu na zajęcie nowych gruntów, wycinkę drzew, wpływ na wody powierzchniowe w związku z przekraczaniem cieków, wpływ na środowisko przyrodnicze i krajobraz – poprzez stworzenie nowej bariery liniowej w środowisku, wpływ na klimat akustyczny w otoczeniu przedsięwzięcia, powstawanie drgań, wpływ na warunki życia ludzi, a także zmiany w dotychczasowym układzie drogowym, w zakresie wymagań higienicznych i zdrowotnych, istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej PGW WP w Gliwicach postanowieniem znak C.RZŚ.4901.75.2024.KS z 11 grudnia 2024 r. (wpływ do tut. organu 17 grudnia 2024 r.) wyraził stanowisko o konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, określając jednocześnie zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i wskazując zagadnienia, które powinny być szczegółowo omówione w raporcie o oddziaływaniu na środowisko.

Obwieszczeniem z 22 listopada 2024 r. zn.: WOOŚ.420.25.2024.MP.8 tut. organ poinformował, że z uwagi na skomplikowany charakter sprawy - konieczność uzyskania wymaganych prawem stanowisk oraz konieczność zapewnienia stronom możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy, nie zostanie zakończone w terminie określonym w art. 35 ustawy Kpa i wyznaczył nowy termin załatwienia sprawy do 31 marca 2025 r.

Po przeanalizowaniu przedstawionego materiału dowodowego, biorąc pod uwagę powyższe stanowiska organów współdziałających, a także uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1 ustawy oos, w tym rodzaj, skalę przedsięwzięcia, wielkość zajmowanego terenu, zakres robót związanych z realizacją przedsięwzięcia, emisję substancji do środowiska, wielkość i złożoność oddziaływania z uwzględnieniem obciążenia istniejącej infrastruktury, wysokie prawdopodobieństwo znaczącego oddziaływania na środowisko oraz długotrwały okres trwania oddziaływania, RDOS w Katowicach postanowieniem z 7 stycznia 2025 r., zn.: WOOŚ.420.25.2024.MP.9, nałożył obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i jednocześnie określił zakres raportu o oddziaływaniu zamierzenia na środowisko. O wydaniu ww. postanowienie strony postępowania zostały poinformowane obwieszczeniem z 8 stycznia 2025 r. zn.: WOOŚ.420.25.2024.MP.10.

Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia zostało zawieszone do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu na środowisko (dalej ROŚ), w trybie art. 63 ust. 5 ustawy oos, postanowieniem z 3 lutego 2025 r. znak: WOOŚ.420.25.2024.MP.11. Strony postępowania o ww. czynności zostały poinformowane obwieszczeniem z 3 lutego 2025 r. zn.: WOOŚ.420.25.2024.MP.12.

Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, wraz z załącznikami, został złożony do tut. organu przy piśmie z 3 czerwca 2025 r., zn.: IRRK4/1/1.2233.56.2025.IRE-03221-I.1.

W związku z powyższym, RDOS w Katowicach postanowieniem z 5 czerwca 2025 r., zn.: WOOŚ.420.25.2024.MP.13, podjął zawieszone postępowanie, o czym poinformował strony postępowania obwieszczeniem z 9 czerwca 2025 r. zn.: WOOŚ.420.25.2024.MP.14.

Po przeanalizowaniu przedstawionego przy piśmie z 3 czerwca 2025 r. ROŚ, tut. organ pismem z 27 czerwca 2025 r., znak WOOŚ.420.25.2024.MP.15 wezwał do jego uzupełnienia w zakresie m. in. opisu planowanego przedsięwzięcia, opisu elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, działań mających na celu unikanie, zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, monitoringu i nadzoru, ochrony środowiska gruntowo – wodnego oraz ochrony przed hałasem.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie 29 lipca 2025 r. został złożony do tut. organu Aneks nr 1 do ROŚ.

W toku postępowania tut. organ kilkakrotnie informował strony o wyznaczeniu nowego terminu załatwienia sprawy działając na podstawie art. 36 Kpa (obwieszczenie z 24 lipca 2025 r., zn.: WOOŚ.420.25.2024.MP.16, obwieszczenie z 13 listopada 2025 r., zn.: WOOŚ.420.25.2024.MP.22, obwieszczenie z 2 marca 2026 r., WOOŚ.420.25.2024.MP.27 oraz z 29 maja 2026 r. zn.: WOOŚ.420.25.2024.MP.36). Powyższe wynikało ze skomplikowanego charakteru sprawy, konieczności wyczerpującego uzupełnienia przedstawionego materiału dowodowego, uzyskania wymaganych przepisami ustawy oos stanowisk oraz zapewnienia czynnego udziału stron w trybie art. 33 ustawy oos i art. 10 ustawy Kpa.

Po zebraniu kompletnego w ocenie tut. organu materiału dowodowego, działając na podstawie art. 77 ust. 1 pkt 2 i pkt 4 ustawy oos RDOŚ w Katowicach pismami z 8 sierpnia 2025 r., zn.: WOOŚ.420.25.2024.MP.17, wystąpił do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w sprawie uzgodnienia warunków realizacji planowanego przedsięwzięcia, a pismem zn.: WOOŚ.420.25.2024.MP.18 do Śląskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego o opinię.

Śląski Państwowy Inspektor Sanitarny zaopiniował pozytywnie w zakresie wymagań higienicznych i zdrowotnych realizację planowanego przedsięwzięcia oraz określił warunki dla etapu realizacji i eksploatacji zamierzenia (opinia sanitarna z 21 sierpnia 2025 r., zn.: NS-NZ.9022.28.4.2025). Warunki te w części zostały uwzględnione w sentencji decyzji, w szczególności w zakresie ograniczenia prowadzenia prac realizacyjnych do pory dziennej (pkt I.2.1.), wyposażenia placu budowy w myjkę do czyszczenia kół pojazdów z zanieczyszczeń przed wyjazdem na drogę publiczną (pkt I.2.6.8), konieczności zastosowania ekranów akustycznych i mat antywibracyjnych (w pkt II.5 i II.7), a także nałożenia na inwestora obowiązku wykonania analizy porealizacyjnej w zakresie hałasu (pkt IV decyzji).

Pozostałe warunki wskazane w opinii sanitarnej nie zostały ujęte w warunkach niniejszej decyzji z uwagi na fakt, że w części wynikają z obowiązujących przepisów prawa, w tym rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych i dotyczą warunków prowadzenia prac budowlanych jak stosowanie sprawnego sprzętu, zapewnienie właściwej organizacji ruchu, zapewnienia zaplecza sanitarnego, czy prowadzenia gospodarki odpadami, w tym ich magazynowania, co wynika z Ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r., poz. 1587) i przepisów szczegółowych w tym zakresie. Z kolei warunki dotyczące odprowadzania wód opadowych z terenu przedsięwzięcia, podobnie jak zostało to uzasadnione poniżej w odniesieniu do postanowienia Dyrektora Regionalnego

Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach zostały ujęte w charakterystyce przedsięwzięcia oraz poniżej w uzasadnieniu decyzji.

W uzasadnieniu opinii sanitarnej z 21 sierpnia 2025 r. organ wskazał, że, z załączonego raportu wynika, że planowana inwestycja nie wpłynie w sposób znaczący na pogorszenie standardów jakości środowiska, a tym samym na zdrowie ludzi. Przy zastosowaniu przewidzianych na etapie budowy jak i podczas eksploatacji linii kolejowych środków ograniczających i niwelujących niekorzystne oddziaływanie na środowisko, inwestycja w preferowanym wariantcie nie wprowadzi istotnych negatywnych przemian w środowisku obszaru, na którym jest zlokalizowana oraz nie będzie istotnie negatywnie oddziaływać na zdrowie i życie okolicznych mieszkańców.

Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie pismami z:

- 1) 10 września 2025 r. zn.: C.RZŚ.4900.62.2025.KS.1,
- 2) 12 grudnia 2025 r. zn.: C.RZŚ.4900.62.2025.KS.2,
- 3) 7 kwietnia 2026 r. zn.: C.RZŚ.4900.62.2025.KS.3

wezwał do uzupełnienia dokumentacji. Ww. pismo zostało przekazane pełnomocnikowi przy pismach tut. organu odpowiednio z:

- 1) 17 września 2025 r. zn.: WOOŚ.420.25.2024.MP.19,
- 2) 18 grudnia 2025 r. zn.: WOOŚ.420.25.2024.MP.23,
- 3) 14 kwietnia 2026 r. zn.: WOOŚ.420.25.2024.MP.31.

Odpowiedzi na powyższe wezwania zostały przekazane przez pełnomocnika Inwestora pismami odpowiednio z:

- 1) 5 listopada 2025 r. (Aneks 2 do ROŚ),
- 2) 20 lutego 2026 r. (Aneks 3 do ROŚ),
- 3) 30 kwietnia 2026 r. (pismo wyjaśniające).

Przy Aneksie 3 do ROŚ ustanowiono nowego pełnomocnika. W związku z powyższym tut. organ pismem z 25 lutego 2026 r. zn.: WOOŚ.420.25.2024.MP.26 wezwał do wskazania jednego przedstawiciela (pełnomocnika) do doręczeń pism (zgodnie z art. 40 § 2 Kpa ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2025 r., poz. 1691)). W odpowiedzi na powyższe poinformowano, że korespondencja powinna być nadal kierowana do Pana Janusza Pasierba.

Ponadto przy ww. piśmie z 25 lutego 2026 r. poinformowano, że teren realizacji przedsięwzięcia oraz obszar, na który będzie oddziaływać projektowane zamierzenie, w wyniku postępu prac projektowych (uzgodnienia w zakresie m. in. przyłączy energetycznych), uległ zwiększeniu w stosunku do tego, który został wyznaczony dla początkowego zakresu inwestycji objętego wnioskiem z 6 czerwca 2024 r. w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia. O ww. zmianach strony postępowania zostały poinformowane obwieszczeniem z 2 marca 2026 r. zn.: WOOŚ.420.25.2024.MP.27.

Z Aneksu 3 do ROŚ wynikało, że w stosunku do wcześniejszych założeń dokonano zmian oraz doprecyzowania kilometrażu projektowanej inwestycji. W związku z powyższym koniecznym było przedstawienie aktualnych i jednoznacznych informacji dotyczących lokalizacji planowanych obiektów oraz zakresu prac. Pismem z 11 marca 2026 r.

zn.: WOOŚ.420.25.2024.MP.30 tut. organ wezwał do uzupełnień. Odpowiedź na powyższe została przedstawiona przy piśmie z 13 kwietnia 2026 r. (Aneks 4 do ROŚ).

Z kolei przy piśmie z 30 kwietnia 2026 r. Pełnomocnik Inwestora poinformował o zmianie nazwy przedsięwzięcia z „(...) Kolej + do 2029 roku”, na „(...) Kolej + do roku 2032”). Ww. zmiana nazwy programu wynikała z uchwały nr 184 Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2025 r. (zn.: RM-061111-190-25), zmieniającej uchwałę w sprawie ustanowienia „Programu Uzupełnienia Lokalnej i regionalnej Infrastruktury Kolejowej – Kolej+”. Na mocy ww. uchwały okres realizacji programu został wydłużony do 2032 roku, a jego nazwa uległa aktualizacji. O powyższym tut. organ poinformował w obwieszczeniu z 21 maja 2026 r.

zn.: WOOŚ.420.25.2024.MP.34.

Postanowieniem z 15 maja 2026 r., znak C.RZŚ.4900.62.2025.KM.4, Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie (dalej Dyrektor RZGW) uzgodnił realizację planowanego przedsięwzięcia, a także określił warunki jego realizacji i eksploatacji. Po przeanalizowaniu treści ww. stanowiska, a także zebranego materiału dowodowego, tut. organ uwzględnił w części warunki w nim zawarte w sentencji niniejszej decyzji, w szczególności w zakresie ochrony środowiska gruntowo – wodnego na etapie realizacji oraz prac w rejonie cieków wodnych (pkt I.2.2 - I.2.4, I.2.6 sentencji decyzji).

W sentencji decyzji nie uwzględniono warunków określonych w postanowieniu Dyrektora RZGW, wskazujących, aby: do prac dopuszczać wyłącznie sprzęt w pełni sprawny technicznie eksploatowany i konserwowany w sposób prawidłowy, monitorować w czasie prowadzenia robót stan techniczny sprzętu budowlanego i transportowego oraz przypadki zanieczyszczenia gruntu i neutralizacji miejsc mogących powodować ewentualne zagrożenie dla środowiska gruntowo-wodnego, w przypadku przedostania się zanieczyszczeń do gruntu lub wód podejmować bezzwłocznie działania zmierzające do usunięcia skutków awarii, prowadzić ruch pojazdów w sposób kontrolowany po wyznaczonych drogach dojazdowych, uporządkowania terenu po zakończeniu prac, ponieważ rozwiązania w tym zakresie regulowane są przepisami prawa m.in. art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r., poz. 647 ze zm.) – dalej Poś, z którego wynika, że w trakcie prac budowlanych inwestor realizujący przedsięwzięcie jest obowiązany uwzględnić ochronę środowiska na obszarze prowadzenia prac, a w szczególności ochronę gleby, zieleni, naturalnego ukształtowania terenu i stosunków wodnych, rozdziałem 7 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz. U. Nr 47, poz. 401), który poświęcony jest kwestiom montażu, eksploatacji i obsługi maszyn i urządzeń na terenie budowy, Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. z 2003 r. Nr 169, poz. 1650 z późn. zm.), w którym nakazuje się m.in. utrzymywanie maszyn w stanie sprawności technicznej i czystości, a także Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 20 września 2001 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas eksploatacji maszyn i innych urządzeń technicznych do robót ziemnych, budowlanych i drogowych, wskazujące, że maszyny robocze w czasie przerw w pracy oraz po jej zakończeniu powinny być zabezpieczone przed ich przypadkowym uruchomieniem.

Nie uwzględniono również warunków określających sposób właściwego gospodarowania odpadami oraz ściekami bytowymi z zaplecza budowy, a także poboru wody na etapie realizacji, gdyż określają to m.in. ustawa Poś, Ustawa z dnia 13 września 1996 r.

o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 733), Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1587), ww. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych oraz Rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów (Dz. U. z 2020 r., poz. 1742).

Nie określono warunku dotyczącego stosowania środków ochrony roślin służących do usuwania chwastów z obszaru torowiska. Zasady stosowania środków tego typu wynikają z przepisów prawa, w szczególności Ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 624).

Zrezygnowano ponadto z określania warunków sformułowanych zbyt ogólnie, w tym dotyczących gromadzenia materiałów sypkich w sposób uniemożliwiający ich wymywanie do cieków/rowów melioracyjnych lub systemów odwodnienia, prowadzenia wszelkich prac w taki sposób, aby nie doprowadzać do trwałej zmiany stosunków wodnych, lokalizowania odkładów z gruntu w bezpiecznej odległości od cieków i rowów, a także wskazania, że przedsięwzięcie nie powinno wpływać negatywnie na wody powierzchniowe i podziemne. Z ww. warunków nie wynika jakich konkretnie działań oczekuje się od Inwestora. Warunki te mają charakter zbyt ogólny i nieprecyzyjny, aby mogły stanowić wiążące warunki realizacji przedsięwzięcia. Warunki określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach powinny być sformułowane w sposób jednoznaczny, konkretny i możliwy do zweryfikowania na etapie realizacji oraz eksploatacji przedsięwzięcia. Tymczasem wskazane wymagania mają charakter ogólnych zasad należytego prowadzenia robót lub powielają obowiązki wynikające z obowiązujących przepisów prawa dotyczących ochrony środowiska i gospodarki wodnej. Nie określają one precyzyjnych obowiązków inwestora ani mierzalnych parametrów, których spełnienie mogłoby podlegać ocenie przez organy administracji.

Odstąpiono od określania warunków wynikających z ustawy Prawo wodne, a także obowiązujących przepisów szczegółowych dotyczących obiektów inżynierskich oraz warunków wprowadzania wód opadowych i roztopowych do wód i ziemi (Rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych (Dz.U. z 2019 r., poz. 1311)), nakładających na inwestora obowiązek uzyskania wymaganych prawem decyzji, zgód wodnoprawnych oraz warunków technicznych, a także przestrzegania zawartych w nich ustaleń, co wynika bezpośrednio z przepisów prawa. Powyższe dotyczyły warunków prowadzenia odwodnienia wykopów i odprowadzania wód z wykopów, czynności objętych zakazami na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, prowadzenia prac w ciekach, na wałach przeciwpowodziowych, rowach melioracyjnych i ich obrębie, wykonania przekroczeń cieków przez obiekty inżynierskie zgodnie z warunkami technicznymi, zaprojektowania obiektów i urządzeń na potrzeby przekroczenia cieków w taki sposób, aby nie powodowały piętrzenia wód i nie stanowiły bariery dla migracji organizmów wodnych, spełniania przez wody opadowe i roztopowe wprowadzane do ziemi lub do cieku wymogów określonych w przepisach szczegółowych. Powyższe kwestie regulowane są bowiem przepisami prawa oraz szczegółowymi wymaganiami określonymi w decyzjach i pozwoleniach, które inwestor jest zobowiązany uzyskać przed rozpoczęciem prac realizacyjnych.

W sentencji decyzji określono natomiast szereg bardzo precyzyjnych warunków dotyczących lokalizacji i organizacji zapleczy budowy, zasad prowadzenia prac w obrębie cieków i szczegółowych parametrów obiektów inżynierskich, które w sposób kompleksowy zabezpieczają środowisko gruntowo-wodne i minimalizują wpływ na stan wód.

Nie uwzględniono również warunku dotyczącego okresowych kontroli stanu i drożności urządzeń odwadniających. Wytoczne dotyczące konserwacji i utrzymania podtorza, w tym urządzeń odwadniających wynikają z przepisów prawa oraz wewnętrznych regulacji zarządzającego linią kolejową (Załącznik do uchwały Nr 1085/2025 Zarządu PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. z dnia 16 grudnia 2025 r. - Warunki techniczne utrzymania podtorza kolejowego Id-23).

Ponadto zrezygnowano z określania warunków wynikających z ww. postanowienia Dyrektora RZGW, aby wody opadowe i roztopowe z terenów kolejowych podczyszczać w osadnikach przed wprowadzeniem do odbiorników naturalnych i pozostawić w terenie miejsce na lokalizację separatorów substancji ropopochodnych, ponieważ materiał dowodowy nie wskazuje, aby zachodziła potrzeba podczyszczania wód opadowych i roztopowych ujmowanych z terenu przedsięwzięcia z zawiesiny i węglowodorów ropopochodnych. Z przedłożonej dokumentacji wynikało, że w zakresie zawartości zawiesiny ogólnej spośród wszystkich 1456 przebadanych próbek przekroczenie dopuszczalnej normy 100 mg/l wystąpiło w 65 próbach (co stanowi 4% wszystkich prób). W przypadku 306 prób (co stanowi 21% wszystkich pomiarów) uzyskano wyniki na poziomie niższym niż 5 mg/l, w tym aż 119 wyników (co stanowi 8,2% wszystkich pomiarów) jest poniżej granicy oznaczalności metod jakimi dany parametr był badany. Z kolei w żadnej przebadanej próbce wód opadowych i roztopowych nie stwierdzono przekroczenia dopuszczalnej normy 15 mg/l w zakresie stężenia węglowodorów ropopochodnych. W przypadku 1336 próbek (co stanowi 91,8% wszystkich przebadanych próbek) uzyskano wyniki na poziomie niższym niż 0,2 mg/l. W przypadku 1177 prób (81% wszystkich przebadanych prób) stężenie jest poniżej oznaczalności metod jakimi dany parametr był badany. Jednoznacznie świadczy to o znikomej (lub braku) zawartości węglowodorów ropopochodnych w tych próbach. Organ właściwy do spraw ocen wodnoprawnych w uzasadnieniu nie wyjaśnił jakie przesłanki wziął pod uwagę formułując taki warunek. Jak wynika z uzasadnienia ww. postanowienia Dyrektora RZGW, w dokumentacji stwierdzono, że nie ma potrzeby stosowania żadnych urządzeń podczyszczających i szczególnych działań poza utrzymywaniem w tym odmulaniem rowów na etapie eksploatacji. Nie przewiduje się, aby odprowadzane wody opadowe i roztopowe z terenu inwestycji do środowiska nie spełniały wymagań wynikających z Rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1311). Rozporządzenie to również nie wskazuje infrastruktury kolejowej wśród obiektów, z których odprowadzane wody opadowe i roztopowe wymagają spełnienia określonych wartości dopuszczalnych dla węglowodorów ropopochodnych i zawiesiny ogólnej, w związku z tym wody pochodzące z powierzchni obiektów kolejowych mogą być wprowadzane do wód lub do ziemi bez oczyszczania.

W decyzji nie uwzględniono także warunku mówiącego o tym, że w przypadku odwodnienia terenu stacji oraz peronów, a także przy wprowadzeniu wód do odbiorników zbieranych z powierzchni dużej zlewni, o powierzchni odwadnianej powyżej 1 hektara, wody opadowe i roztopowe, przed odprowadzeniem do środowiska oczyszczają w urządzeniach

podczyszczających (np. separatorach substancji ropopochodnych, osadnikach), gdyż organ właściwy do spraw ocen wodnoprawnych w uzasadnieniu nie wyjaśnił jakie przesłanki wziął pod uwagę formułując taki warunek.

Odstąpiono także od formułowania warunku dotyczącego organizacji systemu odprowadzania wód opadowych i roztopowych z terenu torowiska. Rozwiązania w tym zakresie ujęto w charakterystyce przedsięwzięcia oraz poniżej w uzasadnieniu decyzji.

Odwodnienie podtorza realizowane będzie za pomocą budowy systemu kanalizacji wgłębnej (dreny, drenokolektory, kolektory, zbieracze z systemem studni rewizyjnych), jak również dwustronnych rowów bocznych otwartych umocnionych elementami prefabrykowanymi. Odwodnienie torowiska kolejowego zostanie wykonane według następującego schematu: Grunty rodzime podtorza oraz powierzchnie warstw ochronnych z niesortu kamiennego zostaną wyprofilowane ze spadkiem poprzecznym w kierunku urządzeń odwadniających. Projektowane skarpy zostaną obłożone humusem i umocnione darnią. Istniejące umocnienia przebudowywanych rowów w postaci prefabrykowanych elementów betonowych zostaną zdemontowane. Dla zapewnienia prawidłowego odwodnienia podtorza przewidziano budowę obustronnych rowów odwadniających odprowadzających wody opadowe z torowiska do projektowanych rowów odparowująco-chłonnych, urządzeń rozsączających i kanalizacji deszczowej. Odwodnienie będzie realizowane przede wszystkim za pomocą rowów torowych oraz za pomocą kanalizacji deszczowej. Odwodnienie torów będzie zapewnione przez odpowiednio ukształtowane normatywne spadki poprzeczne i podłużne górnych warstw podtorza, kierujące wody opadowe do projektowanych rowów przytorowych. Odprowadzenie wód opadowych i roztopowych z terenu przedsięwzięcia przewiduje się w pierwszej kolejności do naturalnych odbiorników, takich jak: cieki i rowy trawiaste lub do istniejących systemów kanalizacji deszczowej występujących w rejonie linii kolejowej. Nie będą stosowane korytka głębokie. Skarpy rowów będą umacniane poprzez darniowanie i obsianie mieszkanką traw (w uzasadnionych przypadkach przy pomocy ażurowych płyt). W przypadku odprowadzania wód do sieci kanalizacji deszczowej, zaprojektowane zostaną osadniki wirowe. Rozwiązania projektowe systemu odwodnienia torowiska i terenów przyległych oraz wprowadzania wód opadowych lub roztopowych do cieków lub urządzeń wodnych będą uwzględniać zdolność przepustową odbiorników. Z ROŚ wynika, że przepustowość odbiorników będzie wykazana za pomocą obliczeń hydrologiczno – hydraulicznych na kolejnych etapach projektowania. Wskazano także, że jeżeli z obliczeń hydrologiczno - hydraulicznych wynikać będzie konieczność ograniczenia możliwości odprowadzenia do odbiorników wód opadowych i roztopowych pochodzących z terenu przedsięwzięcia, należy zaprojektować dodatkowe zbiorniki retencyjne poprzedzone osadnikami. Ww. warunek dot. zapewnienia możliwości retencjonowania wód opadowych i roztopowych (jeśli wyniknie taka potrzeba) wskazał w swoim postanowieniu zarówno Dyrektor RZGW jak i Śląski Państwowy Inspektor Sanitarny, postanowiono zatem sformułować warunek II.9.

Przedmiotowe przedsięwzięcie znajduje się w zasięgu jednolitych części wód powierzchniowych o nazwie Bytomka o kodzie RW60000611649. Jest to silnie zmieniona część wód, dla której wyznaczono cel środowiskowy: umiarkowany potencjał ekologiczny (złagodzone wskaźniki: [azot amonowy, fosforany, przewodność elektrolityczna właściwa w 20°C (maksymalna dopuszczalna wartość w wodzie: zgodnie z zasadą braku dalszego pogorszenia), IO, MMI]; pozostałe wskaźniki - II klasa jakości) oraz stan chemiczny: dla złagodzonych wskaźników [ołów(w)] poniżej stanu dobrego, dla pozostałych wskaźników - stan dobry. Ocena stanu sporządzona na etapie opracowania planu wykazała zły potencjał ekologiczny oraz stan chemiczny poniżej dobrego. Jest to JCWP zagrożona nieosiągnięciem

celów środowiskowych. Presje determinujące stan wód w obrębie danej jcwp: źródło presji troficznych - źródła przemysłowe oraz źródła bytowe i komunalne (punktowe i rozproszone); źródło presji hydromorfologicznych - prostowanie koryta - rzeki główne i rzeki pozostałe, budowle piętrzące - rzeki główne i rzeki pozostałe, budowle regulacyjne (opaski brzegowe, ostrogi, tamy podłużne) - rzeki główne, obiekty mostowe - rzeki główne, górnictwo - rzeki główne; źródło presji chemicznych: rozproszone - rozwój obszarów zurbanizowanych: transport, turystyka, odpływ miejski; punktowe - przemysłowe, komunalne, odcieki ze składowisk, punktowe - przemysłowe, komunalne, odcieki ze składowisk; nieznane (substancje zakazane). Dla danej jcwp zostało ustanowione odstępstwo z art. 4 ust. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej, tj. odroczenie w czasie terminu osiągnięcia celu środowiskowego związane z tym, że nie są osiągnięte (lub są zagrożone) cele środowiskowe jcwp w zakresie wskaźników: azot ogólny, fosfor ogólny, OWO, BZT5 oraz odstępstwo z art. 4 ust. 5 Ramowej Dyrektywy Wodnej, tj. ustalenie mniej rygorystycznego celu środowiskowego związane z tym, że nie są osiągnięte cele środowiskowe jcwp w zakresie wskaźników: azot amonowy, fosforany, przewodność elektrolityczna właściwa w 20°C; IO, MMI, ołów(w).

W zlewni JCW znajdują się obszary przeznaczone do ochrony siedlisk lub gatunków, dla których utrzymanie lub poprawa stanu jest ważnym czynnikiem w ich ochronie:

- 1) obszar Natura 2000 Podziemia Tarnogórsko-Bytomskie - znajduje się w znacznej odległości od obszaru inwestycji, tj. poza zakresem planowanych robót oraz poza obszarem oddziaływania planowanego przedsięwzięcia (oddalony jest o ok. 4,5 km na północ od zakresu planowanych robót na wysokości km 5+550 LK 710). Celem środowiskowym dla obszaru jest zapobieganie spiętrzeniu się wody między sztolnią Blachówka i Bramą Gwarków; podtapianiu komór, odcinaniu fragmentów systemu;
- 2) zespół przyrodniczo-krajobrazowy Miechowicka Ostoja Leśna – oddalona ok. 3,55 km od zakresu planowanych robót. Cel środowiskowy dla obszaru - ochrona krajobrazu naturalnego i kulturowego; walorów widokowych lub estetycznych. Celem ochrony zespołu przyrodniczo-krajobrazowego „Miechowicka Ostoja Leśna” jest zachowanie fragmentu terenów leśnych, oczek wodnych i polan śródleśnych ze względów naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych oraz z uwagi na licznie występujące na tym obszarze siedliska chronionych i rzadkich gatunków roślin i zwierząt;
- 3) zespół przyrodniczo-krajobrazowy Żabie Doły - oddalona ok. 4,15 km od planowanych robót. Cel środowiskowy dla obszaru - ochrona krajobrazu naturalnego i kulturowego; walorów widokowych lub estetycznych. Celem ochrony jest zachowanie ze względów naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych położonego pomiędzy dużymi aglomeracjami miejskimi kompleksu nieużytków, stawów oraz gruntów rolnych stanowiących miejsca gniazdowania wielu gatunków ptaków wodno-błotnych.

Prace związane z ingerencją w wody powierzchniowe będą miały miejsce przy rozbiórce istniejących obiektów inżynierskich i budowie nowych obiektów w tym przy odcinkowym zarurowaniu koryta rzeki Bytomki przewidzianym na przepuście P-11. Budowa mostu (na rzece Bytomce) wiązać się będzie z wykonaniem umocnienia koryta rzeki w zasięgu jego oddziaływania. Skarpy koryta ciekłu Bytomka w miejscu kolizji zostaną umocnione, a same koryto zostanie odmulone i wyczyszczone. W związku z powyższymi pracami budowlanymi spodziewać się można oddziaływania na środowisko gruntowo-wodne w postaci ryzyka przedostawania się do wód substancji chemicznych, zanieczyszczenia ich materiałami

budowlanymi i innymi odpadami czy też zaburzenia przepływu wody. Zanieczyszczenie wód w postaci okresowego zwiększenia zawiesiny ogólnej w wodach, a także lokalne i czasowe zaburzenie stosunków wodnych generowane przez wspomniane roboty budowlane na cieku, będą miały charakter krótkotrwały a ich uciążliwość ustąpi po wykonaniu robót. Zakłada się, iż prace te będą prowadzone przez wykonawcę robót w sposób minimalizujący uciążliwość na środowisko wodno-gruntowe. W fazie eksploatacji nie przewiduje się prowadzenia prac w cieku mających wpływ na stan JCWP. Wody opadowe i roztopowe z odwodnienia analizowanego terenu nie będą wprowadzane bezpośrednio do wód powierzchniowych tylko będą kierowane do projektowanego systemu odprowadzania wód w związku z czym nie będą mieć wpływu na stan elementów biologicznych. Koncepcja projektowa uwzględnia budowę nowoczesnego systemu odwodnienia. Przewidziano budowę obustronnych rowów odwadniających odprowadzających wody opadowe z torowiska do projektowanych rowów odwodnieniowych odparowująco-chłonnych, urządzeń rozsączających i kanalizacji deszczowej. Wykazano, że sposób odprowadzania wód deszczowych będzie bezpieczny dla środowiska i nie będzie stwarzał zagrożenia bezpośredniego zanieczyszczenia wód powierzchniowych, realizacja inwestycji przy prawidłowo prowadzonych pracach budowlanych oraz przestrzeganiu przepisów i norm nie będzie wpływała na potencjał ekologiczny cieków i stan chemiczny znajdujących się w obrębie zlewni. Zaprojektowane sposoby ujmowania wód opadowych i roztopowych nie zakłócą osiągnięcia celów środowiskowych dla jednolitych części wód podziemnych zawartych w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry.

W wyniku realizacji przedsięwzięcia warunki morfologiczne nie zostaną pogorszone. Oddziaływanie to będzie krótkotrwałe i ograniczone będzie do miejsca prowadzonych prac i nie doprowadzi do stałego upośledzenia funkcjonowania ekosystemów wodnych. Zastosowane rozwiązania projektowe uwzględniają zachowanie dynamiki przepływów w przekraczanym cieku oraz jego ciągłość i podstawowe parametry hydromorfologiczne. W wyniku prowadzonych robót koryto cieku zostanie umocnione przy użyciu materiałów betonowych lub kamiennych z zachowaniem pierwotnego spadku cieku.

Prace budowlane będą prowadzone przy wykorzystaniu sprawnego technicznie sprzętu, a zaplecza budowy rozmieszczone poza korytem i doliną cieku. Dodatkowo na placu budowy obecny ma być również nadzór przyrodniczy, który dysponując wiedzą o aktualnych warunkach terenowych będzie ocenił zagrożenie i decydował o wyłączeniu dodatkowych cennych przyrodniczo terenów, z możliwości lokalizacji zapleczy budowy (pkt I.2.6 sentencji decyzji), celem ich zabezpieczenia przed zniszczeniem czy zanieczyszczeniem. Zakres wykonywanych prac pozostanie bez wpływu na: temperaturę wody, warunki tlenowe, zanieczyszczenia organiczne oraz zasolenie, zakwaszenie i stężenie substancji biogennych. Dlatego nie przewiduje się pogorszenia stanu elementów fizykochemicznych cieku. W czasie prowadzonych prac może wystąpić jedynie czasowa zmiana parametrów fizyko - chemicznych wód cieku, w zakresie zawiesiny ogólnej (zamulenie koryta). Będzie to jednak oddziaływanie czasowe, które po zakończeniu robót całkowicie zaniknie. Prace prowadzone w fazie budowy nie będą związane z wprowadzaniem substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego wchodzących w skład grupy wskaźników chemicznych, dlatego nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na stan chemiczny cieku.

W ramach przedmiotowego przedsięwzięcia istniejący układ drogowy kolidujący z przebiegiem projektowanej infrastruktury kolejowej będzie podlegał odtworzeniu (budowa obiektów wraz z odtworzeniem nawierzchni drogi na dojazdach do obiektów). Jak wynika z raportu system odwodnienia dróg nie ulegnie zmianie. Odwodnienie odcinków dróg

odtworzanych w zakresie odbudowy nawierzchni dojazdów do obiektów w ramach planowanej inwestycji nie zmieni sposobu odwodnienia na poszczególnych drogach, nie zmieni również obecnych odbiorników, dlatego też nie określono w dokumentacji lokalizacji urządzeń podczyszczających wody opadowe i roztopowe. Ilość wód odprowadzanych nie ulegnie zmianie, a prace prowadzone na odcinkach drogowych odnosić się będą jedynie do realizacji obiektów inżynierskich w miejscu istniejących obiektów oraz do odtworzenia nawierzchni drogowej na dojazdach do tych obiektów.

Wszelkie urządzenia systemu odwodnienia należy zatem zaprojektować tak aby nie stanowiły bezwzględnych pułapek dla drobnych zwierząt. W związku z powyższym w punkcie II. 3 nałożono warunek, aby ewentualne elementy urządzeń kanalizacyjnych zabezpieczyć w sposób utrudniający wpadanie drobnej zwierzyny, w tym płazów do wnętrza tych obiektów (np. kraty), przyjmując rozwiązania kompromisowe pomiędzy wymaganiami ochrony, a wymaganiami hydrologicznymi. Wielkość oczek krat na otworach wlotowych (odstępów między prętami) powinna zapewnić przynajmniej zatrzymywanie dorosłych płazów. Powyższe rozwiązania należy stosować w uzgodnieniu z nadzorem herpetologicznym na etapie budowy (pkt I.2.15.2 sentencji decyzji)

Przedsięwzięcie zlokalizowane jest w zasięgu jednolitej części wód podziemnych o kodzie GW6000129 dla której wyznaczono cel środowiskowy: dobry stan chemiczny i brak pogorszenia aktualnego stanu ilościowego (słaby stan ilościowy w zakresie bilansu wodnego). Ocena stanu sporządzona na etapie opracowania planu wykazała dobry stan chemiczny oraz słaby stan ilościowy wód. Jest to JCWPd zagrożona ilościowo i chemiczne ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych.

Na terenie analizowanego przedsięwzięcia nie są zlokalizowane obszary Głównych Zbiorników Wód Podziemnych.

Jak przedstawiono w raporcie, analizowana inwestycja nie koliduje ze strefami ochronnymi ujęć wód ani z samymi ujęciami. Prace na liniach kolejowych przecinają rzekę Bytomkę, dla której został wyznaczony obszar szczególnego zagrożenia powodzią, w rozumieniu ustawy Prawo wodne.

Mając na uwadze projektowane rozwiązania zastosowane technologie oraz skalę oddziaływania przedsięwzięcia, nie przewiduje się, aby przedsięwzięcie mogło negatywnie oddziaływać na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych określonych dla jednolitych części wód, o których mowa w art. 57, art. 59, art. 61 Ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2023 r., poz. 335), a ustanowionych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, przyjętym Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 16 listopada 2022 r. (Dz. U. 2023, poz. 335).

W związku z uzupełnieniami przedłożonymi przez pełnomocnika w postaci Aneksu 2, 3 i 4 do raportu oddziaływania na środowisko, złożonymi po dacie wydania opinii Śląskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego z dnia 21 sierpnia 2025 r., zn.: NS-NZ.9022.28.4.2025, pismem z 7 maja 2026 r. zn.: WOOŚ.420.25.2024.MP.33 tut. organ wystąpił o opinię, bądź podtrzymanie ww. opinii dot. przedmiotowego przedsięwzięcia.

W odpowiedzi na powyższe, pismem z 19 maja 2026 r. zn.: NS-NZ.9022.28.4.2025 Śląski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny poinformował, że przedłożone w załączonych przez Pełnomocnika Inwestora aneksach wyjaśnienia, złożone w odpowiedzi na wezwania RDOŚ, nie wpływają na zmianę wydanej wcześniej opinii.

Pełnomocnik Inwestora pismem z 5 września 2025 r. zn.: IRRK4/4/12.2233.11.2025.IRE-3253-I zawnioskował o nadanie niniejszej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Zgodnie z art. 108 § 1 Kpa decyzji, od której służy odwołanie, może być nadany rygor natychmiastowej wykonalności, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony. Katalog przesłanek uzasadniających nadanie decyzji nieostatecznej rygoru natychmiastowej wykonalności jest zamknięty, a zatem jedynie wzgląd na dobra i wartości określone w wyżej przywołanym art. 108 § 1 Kpa zobowiązuje organ administracji publicznej do nadania decyzji takiego rygoru. Rygor natychmiastowej wykonalności może być nadany decyzji zarówno w chwili jej wydania, jak i po jej wydaniu, w formie postanowienia (art. 108 § 2 Kpa).

Jako uzasadnienie wniosku o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności wskazano spełnienie trzech z ww. przesłanek wynikających z przepisów Kpa, a mianowicie ważny interes społeczny i gospodarczy oraz wyjątkowo ważny interes strony.

Wykonanie decyzji nieostatecznej ma charakter wyjątkowy, dlatego przesłanki nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności nie mogą być interpretowane rozszerzająco, lecz muszą być poddawane wykładni ścisłej, chodzi o sytuacje, gdy zwłoka w wykonaniu decyzji zagraża dobrom chronionym, określonym w art. 108 § 1 Kpa (Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 listopada 2019 r. II OSK 12/18).

Inwestycja wpisuje się w cele strategiczne związane z infrastrukturą kolejową przedstawione w dokumentach strategicznych takich jak:

- 1) „Strategia Zrównoważonego Rozwoju Transportu do 2030 roku wraz z prognozą oddziaływania na środowisko”, poprzez:
 - a) konsekwentną modernizację, rozbudowę i rewitalizację istniejącej sieci linii kolejowych na rzecz: ukończenia sieci bazowej i konsekwentnego uzupełniania sieci kompleksowej TEN-T, podnoszenie parametrów linii w ramach kolejowych korytarzy towarowych oraz zapewnienie spójności sieci kolejowej,
 - b) rewitalizację i rozbudowę linii kolejowych w obszarach funkcjonalnych miast,
 - c) realizację projektów dotyczących linii kolejowych o znaczeniu regionalnym, w szczególności zadań, dla których przygotowana została z udziałem środków unijnych dokumentacja przedprojektowa i projektowa,
 - d) uzupełnienie lokalnej i regionalnej infrastruktury kolejowej, m.in. w oparciu o Program Uzupełniania Lokalnej i Regionalnej Infrastruktury Kolejowej Kolej+,
- 2) „Krajowy Program Kolejowy do 2030 roku” - inwestycja została wymieniona na liście projektów przewidzianych do realizacji w ramach KPK do 2030 r.,
- 3) inwestycja została wymieniona w dokumencie pn.: „PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. - zamierzenia inwestycyjne na lata 2021- 2030 z perspektywą do 2040 roku”,
- 4) „Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Bytom”, poprzez optymalizację zasięgów terenowych związanych z docelowym układem terenów kolejowych zamkniętych i nie będących terenami zamkniętymi,
- 5) „Program Ochrony Środowiska dla Miasta Bytom na lata 2022-2030 z perspektywą do roku 2035”, poprzez eliminację uciążliwości akustycznych w środowiskach zamieszkania i rekreacji mieszkańców oraz przestrzeni publicznej Bytomia.

Ponadto przedmiotowa inwestycja jest zgodna z unijnymi oraz krajowymi, regionalnymi i lokalnymi strategiami i planami dotyczącymi przystosowania się do zmiany klimatu, a także krajowymi lub regionalnymi planami zarządzania ryzykiem związanym z klęskami żywiołowymi, takimi jak:

- 1) „Porozumienie paryskie w kontekście celu zrównoważonego rozwoju w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu”,
- 2) „Agenda 2030 na rzecz zrównoważonego rozwoju”,
- 3) „Plan działania w sprawie ram z Sendai dotyczących ograniczania ryzyka klęsk żywiołowych w latach 2015–2030 – podejście oparte na ryzyku klęsk żywiołowych dla wszystkich strategii politycznych UE”,
- 4) „8. Program działań w zakresie środowiska do roku 2030”,
- 5) „Strategiczny Plan Adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030, przyjęty przez Radę Ministrów 29.10.2013 r.”,
- 6) „Polityka Ekologiczna Państwa (PEP2030)”.

Do głównych celów wymienionych dokumentów należy ocena skutków zmian klimatu i narażenia na nie oraz dalej wzmocnienie odporności na zagrożenia wynikające ze zmian klimatu, w tym katastrofy naturalne, poprzez planowanie działań adaptacyjnych. Inwestycja przyczyni się do rozwoju oraz wsparcia niskoemisyjnego i czystego transportu niepowodującego emisji dużych ilości gazów cieplarnianych, zmniejszania kosztów zewnętrznych i ochrony środowiska, a tym samym przyczynienie się do obniżenia emisji CO₂, dzięki zwiększeniu udziału bardziej przyjaznego dla środowiska transportu kolejowego w przewozie osób i towarów.

Celem planowanego przedsięwzięcia jest dostosowanie infrastruktury kolejowej do rzeczywistych potrzeb przewoźników i kontrahentów, zwiększenie dostępności transportu kolejowego poprzez budowę nowej linii kolejowej nr 710 łączącej stację Ruda Chebzie ze stacją Bytom, budowę nowej stacji Ruda Orzegów, a także budowę przystanku osobowego Bytom – Zabrzeńska. Celem realizacji inwestycji jest także poprawa komfortu jazdy i obsługi pasażerów, poprawa bezpieczeństwa ruchu kolejowego, a także racjonalizacja kosztów eksploatacji i utrzymania infrastruktury. Realizacja zamierzenia przyczyni się zatem do wzrostu konkurencyjności transportu kolejowego oraz poprawy wykorzystania kolei poprzez uzyskanie połączenia pomiędzy ww. miastami. Wpłynie pozytywnie na zwiększenie dostępności mieszkańców regionu do transportu kolejowego zarówno w kontekście dojazdów do pracy, ośrodków usług i kultury co przełoży się na zwiększenie mobilności ludności i zwiększenie możliwości rozwoju społeczno – gospodarczego regionu. Planowana inwestycja ma zatem znaczenie lokalne, dla poszczególnych miejscowości, przez które przebiega oraz ich mieszkańców, a także regionalne w kontekście poprawy stopnia skomunikowania na terenie województwa śląskiego.

Planowane przedsięwzięcie jest realizowane w ramach rządowego programu uzupełnienia lokalnej i regionalnej infrastruktury kolejowej – Kolej + do 2032 roku, który ma istotne znaczenie dla poprawy dostępności przewozów pasażerskich na terenie województwa śląskiego. Nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności niniejszej decyzji pozwoli na dotrzymanie harmonogramu prac, a także wykorzystanie możliwości dofinansowania przedsięwzięcia. Powyższe będzie przekładać się na sprawną realizację planowanego zamierzenia.

Po przeanalizowaniu treści wniosku i biorąc powyższe pod uwagę organ uznał, że wniosek inwestora spełnia przesłanki art. 108 § 1 Kpa ważnego interesu społecznego i gospodarczego i postanowił jak w sentencji (pkt VI).

Należy podkreślić, że nadanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach rygoru natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 108 Kpa nie jest jednoznaczne ze stwierdzeniem jej ostateczności. Uzyskanie przez inwestora decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z rygorem natychmiastowej wykonalności na realizację inwestycji, nie ogranicza prawa stron do skarżenia decyzji i weryfikacji jej prawidłowości przez organ odwoławczy.

Wypełniając obowiązek wynikający z art. 33 ust. 1 oraz art. 79 ust. 1 ustawy oos tut. organ obwieszczeniem z 21 maja 2026 r., zn.: WOOŚ.420.25.2024.MP.34, podał publicznej wiadomości informację o: przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, wszczęciu postępowania, przedmiocie decyzji, która ma być wydana w sprawie, organie właściwym do wydania decyzji oraz organach właściwych do wydania opinii i dokonania uzgodnień, możliwościach zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu, w którym jest ona wyłożona do wglądu, możliwości składania uwag i wniosków, sposobie i miejscu składania uwag i wniosków ze wskazaniem 30-dniowego terminu (od 25 maja 2026 r. do 25 czerwca 2026 r.) oraz o organie właściwym do rozpatrzenia uwag i wniosków.

Ww. obwieszczenie zostało przekazane do Urzędu Miasta w Bytomiu i Rudzie Śląskiej, a także zamieszczone na tablicy ogłoszeń i w Biuletynie Informacji Publicznej RDOŚ w Katowicach na zasadach określonych w art. 33 a) ustawy oos.

W terminie określonym w treści ww. obwieszczenia nie wpłynęły do tut. organu żadne uwagi i wnioski. Pismem z 19 czerwca 2026 r. zn.: IRRK4/4/12.2233.16.2025.IRE-03221-I.22 Pełnomocnik Inwestora wystąpił z wnioskiem o udostępnienie uzyskanych w ramach przedmiotowego postępowania opinii i uzgodnień Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego. Ww. dokumenty zostały przekazane przy piśmie z 23 czerwca 2026 r. zn.: WOOŚ.420.25.2024.MP.38. Poza ww. żadna z osób zainteresowanych nie zgłosiła chęci zapoznania się z dokumentacją sprawy.

Pismem z 24 czerwca 2026 r. zn.: IRRK4/4/12.2233.16.2025.IRE-03221-I.24 Pełnomocnik Inwestora poinformował o dokonaniu autokorekty w zakresie dwóch obiektów inżynierskich wskazanych w Aneksie 4 do ROŚ tj.:

- a) obiektu WD-3, wiadukt drogowy w ciągu linii kolejowej LK710, projektowany km ok. 4+462,
- b) obiektu WT-1, wiadukt tramwajowy w ciągu linii kolejowej LK710, projektowany km ok. 4+473.

Poinformowano, że w Aneksie 4 do ROŚ ww. obiekty zostały wskazane jako objęte bieżącą konserwacją. W wyniku dalszych uzgodnień międzybranżowych, technicznych i organizacyjnych ustalono, że obiekty te należy ująć jako obiekty przewidziane do rozbioru i odbudowy. Jednocześnie wskazano, że przedmiotowe obiekty nie są obiektami pełniącymi funkcję środowiskową. Obiekty WD-3 oraz WT-1 nie stanowią przejść dla zwierząt, nie zostały zaprojektowane jako urządzenia minimalizujące oddziaływanie przedsięwzięcia na faunę, nie pełnią funkcji korytarzy ekologicznych ani obiektów dedykowanych migracji zwierząt. Są to obiekty inżynierskie związane z zapewnieniem ciągłości istniejącego układu

komunikacyjnego oraz infrastruktury drogowej i tramwajowej. Wprowadzenie powyższej autokorekty nie powoduje zmiany charakteru, skali ani zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W związku z koniecznością zachowania zasady czynnego udziału stron w postępowaniu, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, RDOS w Katowicach zawiadomił strony postępowania o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia oraz o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy i złożenia ewentualnych uwag, obwieszczeniem z 1 lipca 2026 r., znak: WOOŚ.420.25.2024.MP.39. Do dnia wydania niniejszej decyzji żadna ze stron postępowania nie zgłosiła się do tutejszego organu, aby zapoznać się z aktami sprawy. Na tym etapie nie wniesiono również żadnych uwag i wniosków.

Celem przedsięwzięcia jest wykonanie bezpośredniego połączenia dzielnic Bobrek w Bytomiu i Orzegów w Rudzie Śląskiej z Katowicami, Zabrzem i Gliwicami. Inwestycja realizowana będzie na terenie działania PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. w województwie śląskim na terenach gmin Bytom i Ruda Śląska.

W dokumentacji przedstawiono dwa warianty planowanego przedsięwzięcia – realizacyjny będący przedmiotem niniejszej decyzji (wariant preferowany przez Inwestora) oraz wariant alternatywny.

Wariant preferowany przez Inwestora obejmuje budowę nowej linii kolejowej nr 710 (numer roboczy) łączącej stację Ruda Chebzie ze stacją Bytom na odcinku od km 0+520 (km 12+265 LK137) do km 6+282 (km 18+961 LK131) o łącznej długości 5,762 km.

Natomiast wariant alternatywny obejmuje budowę nowej linii kolejowej nr 710 (numer roboczy) łączącej stację Ruda Chebzie ze stacją Bytom na odcinku od km 0+520 (km 12+265 LK137) do km 1+300 oraz od 3+225 do 6+282 (km 18+961 LK131) o łącznej długości 3,837 km. Oba warianty różnią się także tym, że w wariantcie preferowanym przez Inwestora przebudowany i zmodernizowany zostanie istniejący odcinek linii nr 189 od km 0+735 do km 2+790, czego wariant alternatywny nie przewiduje. Oba warianty różnią się także pracami na innych obiektach. Analiza porównawcza przedstawiona w ROŚ wykazała, że wariant preferowany, poprzez większy zakres przewidywanych prac, pozwala zapewnić większą funkcjonalność projektowanych odcinków linii kolejowych. Osobne tory dla każdej z linii kolejowej znacznie podnoszą bezpieczeństwo ruchu, gdyż kontrola bezpieczeństwa ruchu na osobnych torach jest łatwiejsza. Przejazd składów kolejowych w zakresie projektu może odbywać się z zaprojektowanymi prędkościami i bez potrzeby oczekiwania na przejazd składu należącego do innej linii (lub jadącego z przeciwka). Realizacja wariantu preferowanego przynosi również większe korzyści środowiskowe. W odniesieniu do wariantu alternatywnego, są to w szczególności:

- 1) mniejsza emisja hałasu,
- 2) przebudowa układu odwodnienia nasypu kolejowego (wynikające z tego przywrócenie jego funkcjonalności),
- 3) usunięcie betonowych umocnień obecnych rowów odwadniających (stanowiących pułapki dla małych zwierząt),
- 4) skarpy koryta cieków (rzeka Bytomka i RBN1) w miejscu kolizji z linią kolejową (rejon obiektów P-6, M-2, P-11) zostaną umocnione, a samo koryto zostanie odmulone i wyczyszczone. Umocnienie to zostanie wykonane przy pomocy materiałów

betonowych lub kamiennych. Prace na ciekach przywrócą ich zakładaną przepustowość i zagwarantują trwałość budowli kolejowej,

- 5) realizacja wariantu preferowanego pozwoli na przystosowanie przewidzianego do rozbiórki i budowy nowego obiektu mostowego M-2, do funkcji przejścia dla zwierząt (wariant alternatywny odstępuje od tego elementu projektu).

Zakres planowanych prac w wariacie wybranym do realizacji, tj. w wariantcie preferowanym przez Inwestora, został szczegółowo przedstawiony w charakterystyce przedsięwzięcia, stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji.

Tut. organ przeanalizował oddziaływanie inwestycji, uwzględniając etap jej realizacji i eksploatacji, w odniesieniu do elementów środowiska przyrodniczego.

W otoczeniu inwestycji występują tereny przemysłowe, tereny leśne i zadrzewione oraz ogródki działkowe i zabudowa mieszkaniowa. Duże zakłady przemysłowe jak KWK Bobrek, Elektrownia Szombierki, Kombinat Huty Bobrek występują głównie w północnej części terenu objętego wnioskiem, natomiast kompleksy mniejszych zakładów produkcyjnych koncentrują się przy południowym odcinku przedsięwzięcia. Projektowana inwestycja zlokalizowana jest głównie na terenach zdegradowanych, w postaci hałd lub wyrobisk, szlaki projektowanych linii kolejowych przebiegają w większości po istniejących nasypach i wykopach kolejowych oraz na terenach przekształconych antropogenicznie. Krótkie odcinki łącznic do linii kolejowej nr 137 zaprojektowano po nowym śladzie wśród nieużytków zielonych.

Na podstawie baz danych będących w posiadaniu Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Katowicach ustalono, że przedsięwzięcie planowane jest do realizacji poza granicami wielkopowierzchniowych oraz punktowych form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 13 ze zm.), w tym poza granicami obszarów Natura 2000.

Najbliższe formy ochrony przyrody w rozumieniu ww. ustawy zlokalizowane w buforze do 5 km od terenu inwestycyjnego, to:

- 1) specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 Podziemia Tarnogórsko-Bytomskie PLH240003 w odległości ok. 4,5 km,
- 2) zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Dolina Lipinki” – w odległości ok. 2,6 km, „Miechowicka Ostoja Leśna” – w odległości ok. 3,55 km, oraz „Żabie Doły” w odległości ok. 4,15 km,
- 3) użytki ekologiczne: „Staw Foryśka” w odległości ok. 1,6 km oraz „Lasek Chropaczowski” w odległości ok. 3 km, „Kocie Górki” w odległości ok. 3,8 km,
- 4) liczne pomniki przyrody w tym najbliższy to miłorząb dwuklapowy (miłorząb chiński, miłorząb dwudzielnny) - *Ginkgo biloba*, w odległości ok. 130 m.

Obszar Natura 2000 Podziemia Tarnogórsko-Bytomskie PLH240003 obejmuje system podziemnych wyrobisk, chodników i sztolni, które stanowią zimowisko nietoperzy. Na tym terenie występują siedliska wymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory oraz dwa gatunki nietoperzy - nocek duży (*Myotis myotis*) (1324) i nocek Bechsteina (*Myotis Bechsteinii*) (1323) wymienione w Załączniku II tejże Dyrektywy. Ponadto stwierdzono tu hibernacje siedmiu gatunków nietoperzy niewymienionych w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG, ale chronionych na mocy prawa krajowego. Ostoja ta jest zasiedlana przez nietoperze również w okresie letnim. Przedmiotami ochrony obszaru są ww. dwa gatunki nietoperzy

oraz siedliska przyrodnicze: murawy galmanowe (*Violetalia calaminariae*) (6130), żyzne buczyny (*Dentario glandulosae-Fagenion*, *Galio odorati-Fagenion*) (9130), ciepłolubne buczyny storczykowe (*Cephalanthero-Fagenion*) (9150).

Powyższy obszar został zatwierdzony decyzją Komisji Europejskiej 2008/25/WE z dnia 13 listopada 2007 r. i uznany jako obszar mający znaczenie dla Wspólnoty, a wyznaczony jako specjalny obszar ochrony siedlisk Rozporządzeniem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 25 marca 2022 r. w sprawie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Podziemia Tarnogórsko-Bytomskie (PLH240003) (Dz. U. z 2022 r., poz. 910).

Dla ww. obszaru ustanowiono plan zadań ochronnych - Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 24 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Podziemia Tarnogórsko-Bytomskie PLH240003, zmienione Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 18 maja 2015 r. o zmianie zarządzenia w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Podziemia Tarnogórsko-Bytomskie PLH240003. Kolejną zmianę ww. zarządzenia reguluje zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 20 lipca 2023 roku, zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Podziemia Tarnogórsko-Bytomskie PLH240003 (<https://www.gov.pl/web/rdos-katowice/podziemia-tarnogorsko-bytomskie-plh240003>).

Dla siedliska muraw galmanowych (*Violetalia calaminariae*) (6130) celem działań ochronnych są:

- 1) utrzymanie powierzchni siedliska na co najmniej 3,62 ha z uwzględnieniem naturalnych procesów. Powierzchnia siedliska nie podlega zmianom lub zwiększa się (FV),
- 2) utrzymanie oceny wskaźnika „charakterystyczna kombinacja florystyczna” na poziomie typowej, właściwej dla siedliska (FV),
- 3) utrzymanie oceny wskaźnika „fizjonomia zbiorowiska roślinnego” na poziomie niskich muraw do 30 cm (wyjątkowo do 50 cm) z widocznym podłożem pomiędzy roślinami i płacami zauważalnymi z daleka, wyraźnie odróżniającymi się od otaczającej je roślinności (FV),
- 4) utrzymanie oceny wskaźnika „obce gatunki inwazyjne” na poziomie braku gatunków inwazyjnych (FV),
- 5) utrzymanie oceny wskaźnika „gatunki synantropijne i nitrofilne” na poziomie braku lub występowania pojedynczych gatunków synantropijnych i nitrofilnych (FV),
- 6) utrzymanie oceny wskaźnika „gatunki ekspansywne roślin zielnych” na poziomie braku gatunków ekspansywnych lub występujących spoza listy gatunków składających się na typową kombinację florystyczną z pokryciem <10% (FV),
- 7) poprawa oceny wskaźnika „występowanie krzewów i podrostu drzew” z poziomu powyżej 30% udziału krzewów i podrostu drzew (U2) do przedziału 10-30% występowania krzewów i podrostu drzew (U1). Osiągnięcie celu wykracza poza okres obowiązywania planu,
- 8) poprawa oceny wskaźnika „niszczenie i zaśmiecanie hałd” z poziomu fizycznego niszczenia stanowisk wskutek działalności człowieka – poboru kruszywa z hałd, pożarów w wyniku palenia ognisk, nielegalnych wysypisk śmieci (U2) do poziomu sporadycznego zaśmiecania, wydeptywania, pojedynczych śladów ognisk w pobliżu stanowisk siedliska (U1). Osiągnięcie celu wykracza poza okres obowiązywania planu,

- 9) utrzymanie oceny wskaźnika „ślady wypasu” na poziomie utrzymywania się murawy bez wypasu lub regularnie wypasanej (FV),
- 10) uzupełnienie stanu wiedzy o siedlisku przyrodniczym i uwarunkowaniach jego ochrony.

Dla siedliska żyznych buczyn (*Dentario glandulosae Fagenion*, *Galio odorati-Fagenion*) (9130) celami działań ochronnych są:

- 1) utrzymanie powierzchni siedliska na co najmniej 30,39 ha z uwzględnieniem naturalnych procesów. Powierzchnia siedliska nie zmniejsza się, nie jest antropogenicznie pofragmentowana (FV),
- 2) utrzymanie oceny wskaźnika „charakterystyczna kombinacja florystyczna” na poziomie typowej, właściwej dla siedliska przyrodniczego (z uwzględnieniem regionalnej i lokalnej specyfiki), w szczególności dominacji we wszystkich warstwach gatunków typowych dla siedliska z zachowaniem naturalnych stosunków ilościowych wraz z runem zdominowanym przez gatunki leśne, a nie porębowe lub łąkowe (FV),
- 3) utrzymanie oceny wskaźnika „skład drzewostanu” na poziomie <15% gatunków obcych ekologicznie buczynom (co najwyżej 1 w opisie taksacyjnym wg metodyki urządzania lasu), oraz drzewostanu zdominowanego (>50%) przez gatunki buczynowe (FV),
- 4) utrzymanie oceny wskaźnika „ekspansywne gatunki rodzime w runie” w przedziale 5-25% (U1),
- 5) utrzymanie oceny wskaźnika „struktura pionowa i przestrzenna roślinności” na poziomie zróżnicowanej struktury, drzewostanu różnowiekowego, o zróżnicowanym przestrzennie zwarcu, zawsze z grupami i kępami starych drzew (FV),
- 6) utrzymanie oceny wskaźnika „wiek drzewostanu (obecność starodrzewu)” na poziomie >10% udziału drzew starszych niż 100 lat (1 lub więcej w opisie taksacyjnym wg metodyki urządzania lasu) (FV),
- 7) utrzymanie oceny wskaźnika „naturalne odnowienie drzewostanu” na poziomie obecnego naturalnego odnowienia, wypełniającego dogodne do odnowienia miejsca, w szczególności naturalne luki i prześwietlenia, lub intensywnie pojawiające się w wyniku cięć obsiewnych, o składzie odpowiadającym składowi drzewostanu, przy rębniach nie wymagające uzupełnienia odnowieniem sztucznym więcej niż 10% (FV),
- 8) utrzymanie oceny wskaźnika „gatunki obce w drzewostanie” na poziomie <5% tj. gatunków obcych występujących najwyżej miejscami lub pojedynczo i nie odnawiających się (FV),
- 9) utrzymanie oceny wskaźnika „inwazyjne gatunki obce w podszycie i runie” na stanowiskach Segiet Zachód {9804}, Hipolit Wschód {1C30} i Hipolit Zachód {D35A} na poziomie braku inwazyjnych gatunków (FV), na stanowiskach Segiet Południe {BFD5} i Piekielec Centrum {C80A} na poziomie obecności najwyżej 1 gatunku, nie bardzo silnie ekspansywnego (U1), a na stanowiskach Segiet Północ {A2AF}, Piekielec Wschód {5578}, Piekielec Zachód {89DE} i Piekielec Południe {989B} na poziomie więcej niż 1 gatunku inwazyjnego albo 1 gatunku bardzo silnie ekspansywnego (U2),
- 10) utrzymanie oceny wskaźnika „martwe drewno (łączne zasoby)” na poziomie >20 m³/ha (FV),

- 11) utrzymanie oceny wskaźnika „martwe drewno grubowymiarowe” na poziomie >5 szt./ha (FV),
- 12) utrzymanie oceny wskaźnika „mikrosiedliska drzewne (drzewa biocenotyczne)” na poziomie >20 szt./ha (FV),
- 13) utrzymanie oceny wskaźnika „inne zniekształcenia” na poziomie występujących zniekształceń, lecz mało znaczących (U1).

Dla siedliska ciepłolubnych buczyn storczykowych (*Cephalanthero-Fangenion*) (9150) celami działań ochronnych są:

- 1) utrzymanie powierzchni siedliska na co najmniej 37 ha z uwzględnieniem naturalnych procesów,
- 2) utrzymanie oceny wskaźnika „gatunki charakterystyczne” na poziomie powyżej 10 (FV),
- 3) utrzymanie oceny wskaźnika „gatunki ciepłolubne” w przedziale od 4 do 9 (U1),
- 4) utrzymanie oceny wskaźnika „gatunki nawapienne” w przedziale od 4 do 9 (U1),
- 5) utrzymanie oceny wskaźnika „naturalne odnowienie” na poziomie występowania odnowienia, ale braku dominacji runa (dopuszczalnego miejscowego znacznego rozwoju odnowienia w lukach drzewostanu) (FV),
- 6) utrzymanie oceny wskaźnika „obce gatunki inwazyjne” na poziomie jednego gatunku obcego lub pokrycia do 5% gatunkami inwazyjnymi (U1),
- 7) utrzymanie oceny wskaźnika „pokrycie przez gatunki traw” na poziomie do 30% (FV),
- 8) utrzymanie oceny wskaźnika „struktura przestrzenna płatów siedliska” na poziomie płatów jednolitych lub tylko wyjątkowo rozdzielonych, obejmujących powyżej 60% (FV),
- 9) utrzymanie oceny wskaźnika „gatunki dominujące” na poziomie dominacji typowych gatunków leśnych i pokrycia gatunków charakterystycznych przynajmniej 20% (FV),
- 10) utrzymanie oceny wskaźnika „cenne składniki flory” na poziomie powyżej 3 gatunków (FV),
- 11) utrzymanie oceny wskaźnika „gatunki obce ekologiczne w drzewostanie” na poziomie do 5% (FV),
- 12) utrzymanie oceny wskaźnika „struktura drzewostanu na stanowisku” na poziomie naturalnej, zróżnicowanej (FV),
- 13) uzupełnienie stanu wiedzy o siedlisku przyrodniczym i uwarunkowaniach jego ochrony.

Dla gatunku nocka Bechsteina (*Myotis bechsteini*) (1323) celami działań ochronnych są:

- 1) utrzymanie rozrodczej populacji gatunku na poziomie od 1 do 13 osobników z uwzględnieniem biologii gatunku,
- 2) utrzymanie oceny wskaźnika stanu populacji „obecność gatunku” na poziomie odłowienia, w czerwcu lub lipcu, osobników nocka Bechsteina (dorosłych samców lub nie biorących udziału w rozrodzie samic) bez stwierdzenia wśród nich karmiących samic lub osobników młodocianych (U1),
- 3) utrzymanie oceny wskaźnika stanu siedliska „powierzchnia i zasobność pokarmowa kompleksu leśnego” w przedziale 50-1100 jednostek równowartych 1 ha lasów liściastych lub 38 ha lasów iglastych i mieszanych (U1),
- 4) utrzymanie oceny wskaźnika stanu siedliska „powierzchnia i struktura drzewostanu” w przedziale 40-1000 jednostek równowartych 1 ha lasów liściastych lub 5 ha lasów iglastych i mieszanych (U1),

- 5) utrzymanie oceny wskaźnika stanu siedliska „grubość drzew zapewniających potencjalne kryjówki dzienne” na poziomie mediany powyżej 60 cm (FV),
- 6) utrzymanie oceny wskaźnika stanu siedliska „zwarcie podszytu liściastego” na poziomie mediany w przedziale 30-50% (U1),
- 7) utrzymanie oceny wskaźnika stanu siedliska „zwarcie okapu w drzewostanie” na poziomie 4-5 (FV),
- 8) utrzymanie oceny wskaźnika stanu siedliska „liczba śródleśnych zbiorników wodnych” na poziomie pojedynczych, małych zbiorników oraz pojedynczych rzeczek i rowów (U1),
- 9) uzupełnienie stanu wiedzy o gatunku i uwarunkowaniach jego ochrony.

Dla ostatniego z przedmiotów ochrony – nocka dużego (*Myotis myotis*) (1324) celami działań ochronnych są:

- 1) utrzymanie zimującej populacji gatunku na poziomie 130 osobników z uwzględnieniem biologii gatunku,
- 2) utrzymanie oceny wskaźnika stanu populacji „liczebność” na stanowisku Blachówka Zachodnia na poziomie liczby osobników dorosłych większej niż 80% liczby z ubiegłego roku lub monitoringu oraz istotnego statystycznie średniego spadku liczebności z wielolecia nie większego niż 5% rocznie (w przypadku dostępności danych) (FV),
- 3) utrzymanie oceny wskaźnika stanu siedliska „powierzchnia” w obszarze na poziomie nie ulegającej zmniejszeniu w ciągu ostatnich 5 lat powierzchni zimowiska wykorzystywanej przez nocki duże i dostępnej dla nietoperzy, a w przypadku zmniejszenia powierzchni wcześniej liczebność populacji ocenia się na FV tj. liczba osobników dorosłych większa niż 80% liczby z ubiegłego roku lub monitoringu oraz istotny statystycznie średni spadek liczebności z wielolecia nie jest większy niż 5% rocznie (FV),
- 4) utrzymanie oceny wskaźnika stanu siedliska „zabezpieczenie przed niepokojeniem nietoperzy” w obszarze na poziomie utrudnionego dostępu ludzi do najważniejszych dla nocków dużych części obiektu co najmniej w okresie zimowym, przy możliwych i zdarzających się przypadkach wchodzenia osób niepowołanych lub braku zabezpieczenia dostępu przy niewielkiej presji (U1), a na stanowisku Blachówka Zachodnia na poziomie całkowitego zabezpieczenia przynajmniej w okresie zimowym i braku niepokojenia nietoperzy w trakcie hibernacji (FV),
- 5) utrzymanie oceny wskaźnika stanu siedliska „dostępność wylotów dla nietoperzy” w obszarze na poziomie utraty drożności części zimowiska wykorzystywanej regularnie przez nocki duże w ciągu ostatnich 3 lat, przy jednoczesnych utrudnieniach przy pozostałych wlotach (kraty o gęstych pionowych prętach, obecność krzewów) lub małej liczbie wlotów stanowiącej utrudnienie lub zagrożenie dla nietoperzy (U1), a na stanowiskach Blachówka Zachodnia i Boże Wspomaganie na poziomie wlotów stale dostępnych i braku czynników utrudniających korzystanie z nich przez nietoperze (FV),
- 6) utrzymanie oceny wskaźnika stanu siedliska „warunki mikroklimatyczne” co najmniej na stanowisku Blachówka Zachodnia na poziomie warunków mikroklimatycznych zbliżonych lub lepszych od tych w okresie referencyjnych we wszystkich częściach stanowiska regularnie zajmowanych przez nocki duże, albo pogorszonych warunków mikroklimatycznych ponad 5 lat temu co najmniej w jednej części stanowiska, jednak

- bez wpływu na zmniejszenie liczebności nocków dużych na całym stanowisku w odniesieniu do ich liczebności sprzed tego pogorszenia (FV),
- 7) uzupełnienie stanu wiedzy o gatunku i uwarunkowaniach jego ochrony.

Ze względu na charakter inwestycji, ograniczony zasięg jej oddziaływania oraz odległość od przedmiotowego obszaru, planowana inwestycja nie będzie źródłem zidentyfikowanych zagrożeń dla ww. przedmiotów ochrony, nie wpłynie pośrednio lub bezpośrednio na możliwość osiągnięcia celów działań ochronnych, ani nie wpłynie na realizację zaplanowanych działań ochronnych w ww. obszarze Natura 2000.

Ponadto, pomimo niewielkiej odległości planowanego przedsięwzięcia od pomnika przyrody: miłorząb dwuklapowy (miłorząb chiński, miłorząb dwudzielny) - *Ginkgo biloba*, wynoszącej ok. 130 m od terenu inwestycyjnego, z uwagi na usytuowanie ww. obiektu chronionego w otoczeniu zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, na terenie zieleni urządzonej, realizacja inwestycji nie wpłynie negatywnie na zachowanie oraz stan jego ochrony.

Mając na uwadze powyższe oraz usytuowanie inwestycji w znacznej odległości od pozostałych obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, przedsięwzięcie nie będzie również zagrażać wyznaczonym celom ich ochrony.

Zgodnie z „Opracowaniem ekofizjograficznym do Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego” (Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska, Katowice, 2015) w obszarze oddziaływania inwestycji nie stwierdzono występowania żadnych korytarzy migracji. Najbliższy element regionalnego korytarza spójności znajduje się w odległości niemal 4 km na północny-zachód od przedsięwzięcia.

W otoczeniu inwestycji w chwili obecnej występują już obiekty ograniczające swobodne przemieszczanie się zwierząt, tj. od południa istniejące tereny kolejowe (linia kolejowa nr 137 i 189) oraz zabudowa mieszkaniowa, od strony północnej linia kolejowa nr 165 oraz nr 132 i 131, a także tereny przemysłowe i tereny zabudowy miejskiej, a od wschodu tereny zabudowy mieszkaniowej. Należy wskazać, iż pomimo takiego usytuowania inwestycji, dolina rzeki Bytomki, przez którą przechodzić będzie projektowana linia kolejowa oraz pasy zadrzewień i tereny leśne występujące w sąsiedztwie inwestycji, stanowią atrakcyjny obszar do przemieszczania się zwierząt pojawiających się na omawianym terenie, takich jak dzik, lis, sarna, borsuk, zając, oraz dla płazów i gadów. Biorąc pod uwagę powyższe, w tym projektowane w ramach planowanego przedsięwzięcia przejścia dla zwierząt małych i średnich, tj.:

- 1) przepust P1 w km ok. 0+407 LK189, przystosowany do pełnienia funkcji przejścia dla zwierząt małych: przepust na suchej dolinie (bez wykształconego koryta ciekłu) o szerokości minimum 1,5 m, wysokości minimum 1,5 m, współczynnik względnej ciasnoty minimum 0,07;
- 2) wiadukt kolejowy WK-2 pełniący funkcję przejścia dla zwierząt średnich, zlokalizowany w kilometrze ok. 2+445 – LK189/ 2+975 LK710; istn. 2+911 LK189, przystosowany do pełnienia funkcji przejścia dla zwierząt średnich: szerokość minimum 6 m (2x3 m), wysokość minimum 3,5 m, współczynnik względnej ciasnoty minimum 0,7;
- 3) most M-2 w kilometrze km ok. 2+630 LK189 /3+160 LK710; istn. 3,096 LK189, przystosowany do pełnienia funkcji przejścia dla zwierząt średnich; parametry strefy

dostępnej dla zwierząt: obustronne półki szerokości minimum 3 m każda, wysokość minimum 3,5 m, współczynnik ciasnoty minimum 0,7,

nie przewiduje się, aby planowane zamierzenie miało istotny wpływ na drożność lokalnych korytarzy ekologicznych. Projektowane przejścia dla zwierząt zostaną odpowiednio zagospodarowane tak, aby umożliwić zwierzętom swobodne i bezpieczne przemieszczanie się. Mając na uwadze powyższe, w tym nałożony na Inwestora obowiązek wykonania płotków ochronno-naprowadzających w rejonie przejść (pkt II.4.6 sentencji niniejszej decyzji) należy uznać, że zwierzęta będą mogły nadal swobodnie przemieszczać się na analizowanym obszarze. Nadmienić należy także, że fragmentaryczne zarurowanie koryta rzeki Bytomki, przewidziane w miejscu zbliżenia rzeki do nasypu kolejowego, na odcinku od km ok. 5+827 do km ok. 6+304 linii kolejowej nr 710, nie powinno zasadniczo wpływać negatywnie na sposób dotychczasowej migracji zwierząt w tym obszarze. Uwarunkowania terenowe występujące w tym rejonie, tj. nasyp kolejowy, obecność istniejącej infrastruktury kolejowej czy też sąsiedztwo zabudowy mieszkaniowej i przemysłowej, nie sprzyjają obecnie migracji zwierząt. Inwentaryzacja przyrodnicza przedstawiona w raporcie wskazuje, że teren ten aktualnie nie jest obszarem wzmożonej migracji zwierząt, w tym zwierząt przemieszczających się wzdłuż cieków wodnych. Zgodnie z rozpoznaniem przyrodniczym, w obszarze tym, spodziewać się można obecności dzika. Zatem działania obejmujące fragmentaryczne zarurowanie koryta rzeki, nie będą znacząco negatywnie wpływać na drożność lokalnych korytarzy migracji zwierząt migrujących wzdłuż cieków wodnych.

Ponadto, jak wynika z inwentaryzacji, dolina rzeki Bytomki oraz tereny zadrzewione stanowią miejsca żerowiskowe dla nietoperzy. Inwentaryzacja wykonana na potrzeby raportu wykazała obecność żerujących w dolinie rzeki Bytomki osobników borowca wielkiego *Nyctalus noctula* m.in. w rejonie LK189 km ok. 0+350 oraz w rejonie LK710 km ok. 0+350, 2+640, 3+880, 4+230. W pobliżu doliny rzeki Bytomki zaobserwowano również żerującego w km ok. 2+820 projektowanej inwestycji borowiaczka *Nyctalus leisleri*, w km ok. 3+880 mroczka posrebrzanego *Vespertilio murinus* i w km ok. 4+440 nocka rudego *Myotis daubentonii*. W celu minimalizacji negatywnego wpływu etapu budowy na ww. gatunki nietoperzy, wynikającego głównie z wpływu oświetlenia na otoczenie, ważne jest, aby na etapie realizacji inwestycji do oświetlenia zaplecza budowy zastosować odpowiednie oświetlenie, polegające na ukierunkowaniu tymczasowego oświetlenia na obszary robocze oraz ograniczeniu pracy do niezbędnego minimum. W związku z powyższym w pkt. I.2.5 sentencji decyzji nałożono na inwestora warunek w tym zakresie. Określenie barwy światła o ograniczonej emisji promieniowania ultrafioletowego (UV) i niebieskiego na etapie realizacji przedsięwzięcia, umożliwi przede wszystkim ograniczenie aktywności owadów. Z kolei mniejsza ilość owadów w rejonie elementów oświetleniowych, pośrednio wpływa na mniejszą efektywność wabienia nietoperzy, co może przyczynić się do zmniejszenia ich śmiertelności, w obszarach przedsięwzięcia, gdzie prowadzone będą prace inwestycyjne. Z kolei zastosowanie opraw świetlnych o kierunkowej wiązce światła, umożliwi zmniejszenie efektu zanieczyszczenia światłem na tereny sąsiadujące podczas prowadzenia prac budowlanych czy też późniejszej eksploatacji przedsięwzięcia. Jest to istotne również dla fauny, przyczyni się bowiem do ograniczenia wpływu inwestycji na rytm dobowy zwierząt, zwłaszcza prowadzących nocny tryb życia, występujących na sąsiednich terenach uprawnych czy też nadrzecznych.

W zakresie rozpoznania na terenie inwestycji, przeprowadzonego na potrzeby sporządzenia raportu o oddziaływaniu inwestycji na środowisko, stwierdzono występowanie pospolitych

gatunków bezkręgowców takich jak trzmieł ziemny *Bombus terrestris*, trzmieł rudy *Bombus pascuorum*, trzmieł kamiennik *Bombus lapidarius* oraz trzmieł rudoszary. Ponadto stwierdzono występowanie ślimaka winniczka *Helix pomatia*, gatunku objętego ochroną częściową.

Natomiast występowanie w sąsiedztwie projektowanej inwestycji licznych, niewielkich zbiorników wodnych, takich jak kompleks stawów i glinianek w obrębie dawnej kopalni, przylegający do terenu inwestycji w km 0+600 – 1+300 linii kolejowej 189 oraz dolina rzeki Bytomki wraz z rozlewiskami oraz stawami w km 2+700 – 3+200, stwarza dogodne miejsca do rozmnażania płazów i gadów. Wśród gadów na terenie projektowanej inwestycji stwierdzono występowanie jaszczurki zwinki *Lacerta agilis*, a także zaobserwowano dorosłą jaszczurkę żyworodną *Zootoca vivipara* oraz zaskrońca *Natrix natrix*. Pomimo rocznych obserwacji terenu, potwierdzono obecność tylko jednego stanowiska płazów w zbiorniku na terenie dawnej elektrociepłowni Szombierki (km 6+110 LK 710), tj. jednej pary żaby wodnej *Pelophylax kl.esculentus*. Od przedmiotowej linii kolejowej zbiornik ten oddzielony jest przez koryto rzeki Bytomki oraz strome techniczne brzegi rzeki i murowane ogrodzenie Elektrociepłowni Szombierki. Takie uwarunkowania terenowe skutecznie wyeliminują możliwość przedostania się płazów na teren projektowanej linii kolejowej, zarówno na etapie budowy jak i eksploatacji. Wobec czego tutaj organ odstąpił od nałożenia na Inwestora warunku wykonania dodatkowego zabezpieczenia, eliminującego śmiertelność płazów w tym rejonie.

W dolinie rzeki Bytomki w km ok. 3+000 LK 710 (km ok. 2+670 LK 189) zinwentaryzowano również obecność wydry *Lutra lutra* objętej ochroną częściową oraz występowanie wiewiórki *Sciurus vulgaris* objętej częściową ochroną gatunkową. W sąsiedztwie projektowanej infrastruktury kolejowej stwierdzono ślady obecności jeża zachodniego *Erinaceus europaeus* (lub jeża wschodniego *Erinaceus roumanicus*). Na całym badanym obszarze stwierdzono również występowanie kreta *Talpa europaea*. Wśród ssaków odnotowano martwego osobnika ryjówki aksamitnej *Sorex araneus* oraz zębielka karliczka *Crocidura suaveolens*. Oba ssaki z rodziny ryjówkowatych objęte są częściową ochroną gatunkową.

Mając na uwadze powyższe tutaj organ określił więc warunki służące ochronie ww. grupy zwierząt podczas prowadzenia prac budowlanych. W celu zapobiegania nieumyślnemu zabijaniu zwierząt podczas wykonywania robót w pkt. I.2.12 sentencji decyzji nakazano, aby wszyscy pracownicy zostali przeszkoleni i poinformowani o sposobie postępowania w przypadku stwierdzenia na terenie budowy zwierząt przez zoologa z nadzoru przyrodniczego. Ponadto prace budowlane muszą być prowadzone w sposób umożliwiający spontaniczne przemieszczanie się zwierząt ze stref zagrożenia, np. poprzez skarpowanie wykopów, które ułatwi wydostawanie się z nich uwięzionych zwierząt lub zastosowanie punktowych pochylni, np. z desek, umożliwiających wydostanie się fauny. Jak wynika z raportu, w przypadku stwierdzenia przez nadzór przyrodniczy występowania płazów w rejonie prowadzonych prac, plac budowy zostanie zabezpieczony wygradzeniem tymczasowym. Tymczasowe płotki zlokalizowane zostaną w przebiegu linii inwestycji, w rejonie aktualnego frontu robót. Wygradzenie, jeśli nadzór przyrodniczy podejmie taką decyzję, należy przemieszczać w miarę postępu prac, stosując się do jego wskazań, w sposób zapobiegający przedostawaniu się małych zwierząt, w tym płazów i gadów na teren budowy. Wygradzenia wykonane zostaną pod nadzorem przyrodniczym z geotkaniny, folii lub płotka wykonanego z siatki stalowej o oczkach wielkości maksymalnie 5 mm x 5 mm, folii polimerowej lub geotkaniny, o wysokości nie mniejszej niż 50 cm w części nadziemnej, zakończonej dodatkowo 10 cm przewieszka skierowaną „na zewnątrz”. Część

podziemna ogrodzenia powinna być wkopana na głębokość nie mniejszą niż 30 cm. Wolne końce ogrodzeń należy zakończyć U – kształtnymi zawrotkami. Ogrodzenie herpetologiczne powinno istnieć w okresie od 15 lutego do 30 października, być stabilne oraz mieć trwały naciąg, aby nie dopuścić do fałdowania, które obniża jego efektywność.

Jeżeli pomimo zastosowanych rozwiązań zwierzęta przedostaną się na plac budowy, zostaną one odłowione i przeniesione do odpowiednich siedlisk, poza rejon objęty inwestycją. Ponadto miejsca mogące stanowić pułapki dla płazów, gadów i drobnych ssaków (wykopy, zagłębienia wypełnione wodą, zastoiska i zalewiska, koleiny, rowy) poddawane będą regularnym kontrolom, w okresie wiosennych i jesiennych migracji, tj. od 15 lutego do 15 maja oraz od 15 września do 30 października dwa razy dziennie (rano i wieczorem), w pozostałym okresie raz dziennie. Przy wyborze miejsca, do którego zwierzęta zostaną przeniesione należy wziąć pod uwagę wskazania nadzoru przyrodniczego oraz możliwość ich przetrwania we właściwym stanie ochrony na nowym stanowisku, również z uwzględnieniem czynników antropogenicznych. Zastosowanie powyższych rozwiązań skutecznie ograniczy wpływ etapu budowy przed nieumyślnym zabijaniem zwierząt.

Zgodnie z przedłożoną dokumentacją w trakcie rocznych badań terenowych przeprowadzonych w okresie od października 2023 r do października 2024 r., na terenie realizacji zamierzenia zinventaryzowano ok. 79 gatunków ptaków. Niemal wszystkie gatunki ptaków występujące w kraju podlegają ochronie gatunkowej. Zgodnie z art. 52 ustawy o ochronie przyrody oznacza to zarówno ochronę samych osobników, ich jaj, postaci młodocianych, jak i zakaz niszczenia ich gniazd oraz siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania. Jak wynika z raportu w trakcie wiosennych kontroli w bezpośrednim sąsiedztwie projektowanego torowiska stwierdzono rewiry lęgowe dzięcioła dużego *Dendrocopos major*, dzięcioła zielonego *Picus viridis* oraz dzięciołka *Dryobates minor*. W buforze badań odnaleziono także stanowisko dzięcioła zielonosiwego *Picus canus* oraz muchołówki białoszyjej *Ficedula albicollis* i gąsiorka *Lanius collurio*, gatunków wymienionych w I załączniku Dyrektywy Ptasiej. Spośród rzadszych gatunków ptaków w trakcie badań zaobserwowano w dolinie Bytomki wodnika *Rallus aquaticus* oraz pliszkę górską *Motacilla cinerea*. W związku z powyższym nakazano, aby wycinkę drzew i krzewów (pkt I.2.8 sentencji decyzji) przeprowadzić poza okresem lęgowym ptaków lub po uprzednim potwierdzeniu przez specjalistę ornitologa braku lęgów gatunków chronionych. Kontrolę należy przeprowadzić nie wcześniej niż 3 dni przed rozpoczęciem prac, ponieważ pozwoli to na uzyskanie aktualnych danych dotyczących zasiedlenia roślinności przez ornitofaunę oraz zminimalizowanie możliwości zasiedlenia przez ptaki skontrolowanych już miejsc. W przypadku wykrycia lęgów gatunków chronionych należy zaprzestać wycinki do czasu stwierdzenia przez nadzór ornitologiczny wyprowadzenia młodych z gniazda i uzyskania odrębnego zezwolenia, w trybie art. 56 ustawy o ochronie przyrody, na czynności podlegające zakazom (ze względu na zakaz niszczenia gniazd i siedlisk, nawet w przypadku opuszczenia ich przez ptaki). Inwestycja nie spowoduje znaczącej utraty ich siedlisk w skali, która zagrażałaby ich lokalnym populacjom oraz wpłynęła znacząco na właściwy stan ochrony gatunków. Ptaki będą mogły przenieść się poza obszar prowadzonych robót w inne tereny, dogodne do zakładania lęgów, żerowania czy odpoczynku. W sąsiedztwie inwestycji, znajduje się bowiem szereg biotopów, nie objętych wpływem planowanego przedsięwzięcia, gdzie ptaki mogą znaleźć korzystne warunki bytowania. Rozwiązania ograniczające negatywne oddziaływanie zamierzenia na ptaki powinny zatem koncentrować się na zapobieganiu niszczeniu lęgów na etapie jej realizacji.

Realizacja inwestycji wymagać będzie wycinki drzew dziuplastych oraz drzew, co do których istnieje prawdopodobieństwo występowania gniazd ptasich. Mając na względzie ochronę awifauny obszaru, nałożono zatem na Inwestora obowiązek wywieszenia w obrębie drzew nie przewidzianych do wycinki budek lęgowych dla ptaków. Opierając się na danych przedstawionych w raporcie i jego uzupełnieniach tut. organ w pkt. I.2.9 sentencji decyzji określił więc wymaganą minimalną liczbę oraz rodzaj budek lęgowych. Rodzaje budek zostały zaproponowane na podstawie listy gatunków ptaków, stwierdzonych podczas inwentaryzacji przyrodniczej, która wśród dziuplaków wykazała obecność m.in. sikor, muchołówek, kowalika. Spełnienie wymagań określonych w ww. warunku wpłynie na udatność zasiedlenia budek przez ptaki, a odpowiednia ich lokalizacja stworzy bezpieczne warunki dla zasiedlających je ptaków. Szczegółowe miejsca montażu skrzynek lęgowych dla ptaków oraz ewentualny dobór odpowiedniego typu budki, należy uzgodnić z ornitologiem z nadzoru przyrodniczego, który wskaże miejsca odpowiadające wymaganiom biologicznym i ekologicznym poszczególnych gatunków i który będzie sprawował kontrolę nad prawidłowością ich lokalizacji oraz montażu. Jednocześnie, określony w pkt. I.3.1 sentencji decyzji obowiązek wykonywania czyszczenia oraz naprawy lub wymiany uszkodzonych budek lęgowych przez okres 10 lat, na etapie eksploatacji inwestycji, pozwoli na osiągnięcie celu zakładanego przy wykonywaniu kompensacji i zagwarantuje jej skuteczność w dłuższym okresie czasu.

W decyzji nałożono także warunek (pkt I.3.2) zobowiązujący Inwestora do przekazania Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach danych dotyczących dokładnej lokalizacji i parametrów adaptowanych do pełnienia funkcji przejść dla zwierząt obiektów inżynierskich (istniejących i planowanych) oraz sposobu wykonania zagospodarowania ich powierzchni oraz terenu wokół nich, w tym zasięgów zastosowanych wygrodzeń ochronno-naprowadzających. Dane w tym zakresie będą pomocne przy zabezpieczeniu tych miejsc i elementów, na etapie późniejszego zagospodarowania obszaru.

Projektowana infrastruktura kolejowa przechodzić będzie przez tereny porośnięte roślinnością szuwarową, występującą w dolinie rzeki Bytomki. Inwentaryzacja przyrodnicza przeprowadzona na potrzeby sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wykazała obecność w tym rejonie ptaków, mogących zakładać tam lęgi, tj. gąsiorka, brzęczka, łożówki. Pomimo iż inwentaryzacja przyrodnicza nie wykazała obecności płazów na terenie planowanej inwestycji, w tym na terenach podmokłych doliny rzeki Bytomki, obszary szuwarów i trzcinowisk mogą również stanowić potencjalne miejsce rozrodu płazów. Mając na uwadze konieczność wycinki ww. roślinności oraz obecność w obszarze planowanej inwestycji ww. gatunków ptaków, a także ewentualne występowanie płazów, w punkcie I.2.10 wskazano, aby usuwanie szuwarów znajdujących się w miejscu realizacji inwestycji w okresie wiosennym tj. w miesiącach od początku marca do końca czerwca, a więc w okresie gdy większość ptaków prowadzi w tym okresie lęgi a płazy są w trakcie wiosennej migracji, oraz w okresie jesiennej migracji płazów, tj. od 15 września do końca października, prowadzić pod nadzorem ornitologa i herpetologa, którzy uprzednio powinni dokładnie skontrolować teren pod kątem występowania chronionych gatunków zwierząt. W przypadku stwierdzenia występowania chronionych gatunków zwierząt, prace należy wstrzymać do czasu opuszczenia terenu przez zwierzęta lub też przeniesienia osobników oraz zniszczenia siedlisk lub okazów gatunków chronionych, zgodnie z uzyskanymi wcześniej zezwoleniami na czynności podlegające zakazom. W przypadku

stwierdzenia obecności lęgów ptaków kontynuacja prac możliwa jest dopiero po wyprowadzeniu młodych z gniazda.

Szata roślinna wzdłuż całej planowanej do przebudowy i rozbudowy infrastruktury kolejowej jest charakterystyczna dla krajobrazu silnie zmienionego antropogenicznie – terenów przemysłowych i poprzemysłowych związanych, m.in. z przemysłem wydobywczym, terenów kolejowych, a także zabudowy usługowej, w tym magazynów, placów składowych, terenów ruderalnych, miejskiej zabudowy mieszkaniowej, ogródków działkowych oraz nieużytków, w dużej mierze porośniętych samoistnie przez zadrzewienia i krzewy. Flora zielna wzdłuż inwentaryzowanego terenu wykazuje różny stopień przekształceń antropogenicznych prowadzących do jej zubożenia. Wśród zabudowy i ciągów komunikacyjnych oraz na terenach przemysłowych i poprzemysłowych dominują półnaturalne zbiorowiska ruderalne. Wzdłuż torowisk występują dwa typy siedlisk obejmujące podłoże sztuczne powstałe z tłucznia, podsypki, kamienia, kostek betonowych itp. oraz półnaturalne na wszelkiego rodzaju skarpach nasypów, rowów kolejowych, przekopów oraz międzytorza. Dominują tutaj charakterystyczne dla terenów kolejowych zbiorowiska, w tym zbiorowisko jeżyny popielicy *Rubus caesius*, a także *Epilobium* – *Geranietum robertianum* z bodziszkiem cuchnącym *Geranium robertianum*, *Impatiens parviflorae* z niecierpkim drobnokwiatowym oraz zbiorowisko z winobluszczem zaroślowym *Parthenocissus inserta*. W dolinie rzeki Bytomki, dominują natomiast trzcinowiska oraz nieużytki i zadrzewienia. Tereny podmokłe, wyrobiska, jak również niektóre zapadliska – porośnięte są przez zbiorowiska szuwarów, w tym szuwar trzcinowy *Phragmites australis*. W trakcie inwentaryzacji siedlisk w wyznaczonym buforze od osi torów nie stwierdzono występowania siedlisk przyrodniczych wymienionych w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory. W trakcie prac terenowych, na terenie przeznaczonym pod inwestycję, odnaleziono natomiast trzy stanowiska paproci pióropusznika strusia *Matteuccia struthiopteris*: w km LK 710 ok. 1+310 (km ok. 0+830 LK 189 - strona lewa), bezpośrednio na skarpie rowu kolejowego w km ok. 1+720 LK 710 (km ok. 1+690 LK 189 - strona prawa) oraz przy drodze prowadzącej przez ogródki działkowe km ok. 2+070 LK 710 (km ok. 1+550 LK 189 - strona prawa). Jak wynika z raportu obecność tego gatunku na terenie planowanej inwestycji wykazuje cechy pochodzenia antropogenicznego, wobec czego utrata pojedynczych stanowisk pióropusznika nie będzie miało istotnego znaczenia dla zachowania walorów przyrodniczych omawianego terenu.

W otoczeniu inwestycji stwierdzono występowanie gatunków roślin inwazyjnych obcego pochodzenia, m. in. rdestowiec ostrokończysty *Reynoutria japonica* oraz kolczurka klapowana *Echinocystis lobata*, określonych w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 2022 r. w sprawie listy inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Unii i listy inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Polski, działań zaradczych oraz środków mających na celu przywrócenie naturalnego stanu ekosystemów (Dz. U. z 2022 r. poz. 2649) jako inwazyjne gatunki obce stwarzającego zagrożenie dla Polski, rozprzestrzenione na szeroką skalę.

Gatunki inwazyjne stanowią duże zagrożenie dla różnorodności biologicznej. Skutecznie konkurując z rodzimą roślinnością ograniczają jej rozwój, a w przypadku wielu gatunków uniemożliwiają ich regenerację. Rozprzestrzenianiu gatunków obcych sprzyjają wszelkie zaburzenia zachodzące w środowisku: prace ziemne, a także wyrzucanie całych roślin lub ich fragmentów. W ramach nadzoru botanicznego na etapie realizacji zamierzenia narzucony został zatem obowiązek: kontroli terenu inwestycji pod kątem występowania tam

gatunków roślin obcych i inwazyjnych oraz podejmowania działań mających na celu uniemożliwienie ich rozprzestrzeniania się.

Określone w decyzji warunki postępowania (pkt I.2.14) w przypadku stwierdzenia obecności w miejscu realizacji przedsięwzięcia inwazyjnych gatunków roślin dotyczą wyłącznie innych niż: inwazyjne gatunki obce stwarzające zagrożenie dla Polski, inwazyjne gatunki obce stwarzające zagrożenie dla Unii oraz inwazyjne gatunki obce, które prawdopodobnie spełniają kryteria uznania ich za stwarzające zagrożenie dla Unii, o których mowa odpowiednio w art. 2 pkt 7 i 8 oraz art. 29 Ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o gatunkach obcych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1589 z późn. zm.). Postępowanie bowiem z gatunkami wymienionymi w ww. ustawie oraz w Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie działań zapobiegawczych i zaradczych w odniesieniu do wprowadzania i rozprzestrzeniania inwazyjnych gatunków obcych (Dz. U. UE. L. z 2014 r. Nr 317, str. 35 z późn. zm.), regulowane jest przez przepisy ww. ustawy i w postępowaniach odrębnych od postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Nad pracami związanymi z usuwaniem obcych i inwazyjnych gatunków roślin będzie czuwał nadzór botaniczny, aby przypadkowo ich nie rozprzestrzeniać w analizowanym obszarze, zgodnie z zasadami określonymi w pkt. I.2.15 sentencji decyzji. W przypadku natomiast identyfikacji na terenie zamierzenia inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Polski, inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Unii czy inwazyjnych gatunków obcych, które prawdopodobnie spełniają kryteria uznania ich za stwarzające zagrożenie dla Unii, nadzór botaniczny podjąć powinien stosowne działania wynikające z przepisów ustawy o gatunkach obcych.

Realizacja inwestycji wiązać się będzie z wycinką drzew i krzewów na powierzchni ok. 16 ha. Wycinka wynika głównie z potrzeby wykonania niezbędnych poszerzeń nasypów oraz zapewnienia normatywnych pasów technicznych, których utrzymanie na etapie eksploatacji wymaga usunięcia zadrzewień. W bezpośrednim otoczeniu inwestycji znajdują jedynie niewielkie zadrzewienia oraz niewielki kompleks lasu gminnego występujący w rejonie planowanego łącznika LK137 - LK189 (Ruda Śląska – p. odg. Ruda Orzegów). W ocenie tut. organu, zakładana skala usunięcia roślinności (w tym drzewiastej), przy uwzględnieniu jej stanu - na obszarze przedsięwzięcia dominują młode zadrzewienia, nie wpłynie znacząco negatywnie na środowisko przyrodnicze w rejonie inwestycji, ani nie spowoduje istotnej zmiany walorów krajobrazowych w rejonie przedsięwzięcia. Z uwagi na powyższe oraz konieczność zachowania widoczności projektowanej linii kolejowej wynikającej z odrębnych przepisów, w ramach planowanego przedsięwzięcia nie przewidziano wykonania nasadzeń zastępczych, dlatego też tut. organ nie określił warunków w tym zakresie.

Nasadzenia będą realizowane wyłącznie jako zieleni naprowadzająca w rejonie dostosowanych obiektów inżynierskich do możliwości wykorzystania przez zwierzęta. W związku z powyższym nałożono na Inwestora warunek (pkt II.4.4), aby nasadzenia te wykonywać wyłącznie z wykorzystaniem rodzinnych gatunków drzew i krzewów oraz traw (występujących w danym regionie).

Etap realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia wiązać się będzie z ryzykiem uszkodzeń systemu korzeniowego oraz kory drzew i krzewów rosnących w bezpośrednim sąsiedztwie planowanych prac, nie przewidzianych do wycinki. Z tego względu szczególną uwagę trzeba zwrócić na zabezpieczenie ww. drzew i krzewów, które rosną w bezpośrednim sąsiedztwie pasa budowy. Zgodnie z art. 87a ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie

przyrody, prace ziemne oraz inne prace wykonywane ręcznie, z wykorzystaniem sprzętu mechanicznego lub urządzeń technicznych, wykonywane w obrębie korzeni, pnia lub korony drzewa lub w obrębie korzeni lub pędów krzewu, przeprowadza się w sposób najmniej szkodzący drzewom lub krzewom. Natomiast w art. 22 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 Prawo budowlane wskazano, że do podstawowych obowiązków kierownika budowy należy protokolarne przejęcie od inwestora i odpowiednie zabezpieczenie terenu budowy wraz ze znajdującymi się na nim obiektami budowlanymi, urządzeniami technicznymi i stałymi punktami osnowy geodezyjnej oraz podlegającymi ochronie elementami środowiska przyrodniczego i kulturowego. Ww. przepisy obligują zatem zarówno wykonawcę robót, jak również inwestora, do zabezpieczenia drzew i krzewów, w sposób gwarantujący ich skuteczną ochronę przed zniszczeniem oraz by drzewa i krzewy przetrwały inwestycję w niepogorszonej kondycji. Oznacza to, że drzewa po zakończonej inwestycji nie tylko mają zachować żywotność, ale również nie mogą mieć widocznych objawów osłabienia kondycji. Dlatego też należy chronić całe drzewo, ze szczególnym naciskiem na ochronę systemu korzeniowego, który jest kluczowy dla zachowania jego żywotności. Specyfika rozwoju systemu korzeniowego oznacza, że nawet płytkie liniowe uszkodzenie może spowodować odcięcie korzeni i zniszczenie drzewa, dlatego już na etapie planowania inwestycji konieczne jest ustalenie strefy ochronnej. Szczegółowe zasady ochrony drzew nieprzeznaczonych do wycinki zostały zatem określone w pkt. I.2.7, w którym wskazano wymagania dotyczące ochrony roślinności nie przewidzianej do wycinki, nakazując m.in., aby zaplecza budowy były lokalizowane poza zasięgiem rzutu pionowego koron drzew nieprzeznaczonych do wycinki i co najmniej w odległości 2 m na zewnątrz od tego zasięgu. W ww. pracach obowiązkowa będzie ponadto obecność botanika oraz dendrologa z nadzoru przyrodniczego, co posłuży maksymalnemu ograniczeniu negatywnego oddziaływania inwestycji na roślinność, której usunięcie nie jest bezwzględnie konieczne dla zrealizowania przedsięwzięcia.

W celu zminimalizowania wpływu planowanej wycinki drzew na faunę tut. organ określił również (pkt I.2.11), by niezależnie od jej terminu, drzewa stare i dziuplaste, w tym drzewa których pierśnica wyniesie powyżej 50 cm, a także obiekty budowlane przeznaczone do rozbiórki czy remontu zostały skontrolowane, w terminie umożliwiającym uzyskanie aktualnych danych, również pod kątem wykorzystywania ich jako schronienia letnie oraz zimowe przez nietoperze. W przypadku stwierdzenia siedlisk nietoperzy nadzór przyrodniczy zadecyduje o dalszym sposobie postępowania, m.in. o konieczności wstrzymania prac i uzyskaniu odpowiedniego zezwolenia na realizację czynności zakazanych w stosunku do chronionych gatunków zwierząt. Dopiero po uzyskaniu tej zgody będzie można przystąpić do wycinki drzew czy też rozbiórki, wyburzenia lub remontu obiektów.

Realizacja inwestycji wiązać się będzie z przebudową cieków, rowów, wraz z odmuleniem i oczyszczeniem ich koryt. Jak wynika z raportu w ramach prac budowlanych wykonana zostanie konserwacja przepustu (P-6) na rowie RBN1 wraz z wykonaniem balustrad. Konserwacja rowu wraz z przepustem będzie polegała na udrożnieniu zarurowanego rowu oraz jego koryta na wlocie i wylocie na odcinku po 10m poprzez usunięcie nagromadzonych tam zatorów i śmieci utrudniających swobodny przepływ wody. Ponadto w związku z budową obiektu mostowego M-2 przewidziano umocnienie skarp koryta rzeki Bytomki w km rzeki około 13+744 (km linii kolejowej 189 ok. 2+630 oraz linii kolejowej 710 ok. 3+160). Nie przewiduje się regulacji koryta rzeki Bytomki na tym odcinku oraz jego znaczącej zmiany przebiegu dna zarówno w układzie pionowym jak i poziomym. Istniejący przekrój koryta zostanie zachowany, a umocnienie wykonane zostanie przy pomocy materiałów naturalnych

(kamień, drewno, faszyna). Jak wynika z dokumentacji realizacja prac budowlanych nastąpi bez wkraczania sprzętu budowlanego w koryto rzeki Bytomka. Umocnienia wykonane zostaną również na rowach RBN1, RBN2 i RBN3 na odcinku ok 5,0 m od wlotu i wylotu z przepustów. Natomiast w związku z budową w km linii kolejowej 710 ok. 5+827 przepustu P-11 konieczne będzie umocnienie koryta rzeki Bytomki w km rzeki ok. 20+789. Przebieg koryta pozostanie w stanie istniejącym, koryto na wlocie zostanie umocnione na długości min. 20,0 m powyżej obiektu i zarurowania cieku poniżej przekroczenia (obiekt P-11). Koryto poniżej obiektu zostanie zarurowane. Powyżej przepustu P-11 nie przewiduje się regulacji koryta rzeki oraz znaczącej zmiany przebiegu dna zarówno w układzie pionowym jak i poziomym. Istniejący przekrój koryta zostanie zachowany, a umocnienie wykonane przy pomocy materiałów betonowych lub kamiennych wpłynie na bezpieczeństwo obiektu oraz zapewni wymagane parametry techniczne. W miarę możliwości, jeśli będą zapewnione odpowiednie warunki hydrauliczne, geotechniczne lub konstrukcyjne do umocnień wykorzystany zostanie materiał naturalny (kamień, drewno, faszyna). Zastosowanie wyłącznie materiałów naturalnych, przy niekorzystnych warunkach hydraulicznych, geotechnicznych lub konstrukcyjnych, spowodować może zagrożenie rozmyciem i zaburzeniem stateczności skarp i koryta, co wpłynie na bezpieczeństwo obiektu. Zasadniczym elementem prac budowlanych będzie natomiast odcinkowe zarurowanie koryta rzeki Bytomki oraz ewentualna nieznaczna korekta trasy rzeki w miejscu zbliżenia rzeki do nasypu kolejowego na odcinku od km ok. 5+827 do km ok. 6+304 linii kolejowej nr 710. Powyższe wynika z konieczności ochrony nasypu przed podmywaniem. Na odcinku LK710 od około km 5+827 do wlotu do istniejącego zarurowania rzeki znajdującego się ok. 20 m za końcem zakresu prac torowych (LK710 km około 6+304) koryto zostanie zarurowane, zasadniczo w jego istniejącym śladzie z niewielką jedynie odcinkową korektą trasy w planie, tj. w granicach ok. 0,5 m - 2,0 m.

Jak wynika z raportu pod koniec lutego przeprowadzono rozpoznanie przyrodnicze cieków, rzeki Bytomki oraz zbiorników wodnych zlokalizowanych na terenie oraz w zasięgu oddziaływania inwestycji, pod kątem występowania chronionych gatunków małż, ryb i minogów oraz raków. Na podstawie przeprowadzonego rozpoznania terenowego oraz danych literaturowych (Kostecki i in. 2022) stwierdzono silne zanieczyszczenie fizykochemiczne cieków oraz rzeki Bytomki (kolor, zapach), wykluczające obecność ryb i minogów. W związku z czym, odstąpiono od wykonania odłowów w korycie rzeki Bytomki oraz w przekraczanych ciekach.

Niezależnie od powyższego w raporcie wskazano, aby prace budowlane związane z przełożeniem koryta rzeki Bytomki prowadzone były pod nadzorem przyrodniczym, w tym ichtiologicznym. Mając na uwadze, iż na etapie raportu nie wykonano odłowów na potrzeby inwentaryzacji ichtiofauny, wykluczających obecność organizmów wodnych w korycie rzeki Bytomki, tuż przed punktem 1.2.4 decyzji określił warunek dotyczący konieczności zapewnienia nadzoru przyrodniczego podczas wykonywania przełożenia koryta rzeki i jego zarurowania. Spełnienie powyższego warunku zagwarantuje ochronę organizmów wodnych, których ewentualna obecność nie została jednoznacznie wykluczona na omawianym terenie. Mając na uwadze konieczność ochrony wód powierzchniowych kolidujących z projektowaną inwestycją, w decyzji wprowadzono warunek (1.2.3.) by w trakcie realizacji przedsięwzięcia wyeliminować wprowadzanie do koryt rzek i cieków ciężkiego sprzętu budowlanego. Jako, że cieki wraz z ich otuliną biologiczną stanowią z zasady cenną ostoję bioróżnorodności, korytarze migracji oraz siedlisko występowania roślin i zwierząt związanych z wodami, prace w ich sąsiedztwie powinny być prowadzone ze szczególną ostrożnością. Kierując się zasadą

przezorności nałożono zatem na Inwestora obowiązek prowadzenia prac remontowych mostu na rzece Bytomce (pkt. I.2.2) w sposób zabezpieczający przed zanieczyszczeniem doliny oraz koryta rzeki w okresie niskiego stanu wód płynących oraz zabezpieczenie koryta rzeki przed przedostaniem się ewentualnych zanieczyszczeń do wód (np. poprzez zastosowanie osłon, pomostów lub przy użyciu siatki zabezpieczającej).

W celu zachowania naturalnego charakteru rzeki Bytomki, w punkcie II.2 nałożono warunek wykonania prac na cieku z zachowaniem nienaruszalnego przepływu rzeki przy zachowaniu spadków podłużnych dna zbliżonych do stanu istniejącego. Podczas trwania robót nie można dopuścić do długotrwałego zmętnienia wody i zasypywania koryta. Zapewni to skuteczną ochronę wód i doliny rzeki przed zanieczyszczeniem, przyczyniając się jednocześnie do ochrony ewentualnie występującej w tym rejonie fauny. Dlatego też w punkcie I.2.4. nałożono warunek dotyczący sposobu wykonania prac związanych z zarurowaniem i odcinkowym przełożeniem rzeki Bytomki. Działania te muszą się odbywać pod nadzorem przyrodniczym. Po odcięciu starego odcinka koryta należy dokonać jego kontroli, pod kątem występowania w nim zwierząt, a w przypadku ich znalezienia, przenieść je do siedliska odpowiedniego dla danego gatunku (najlepiej na odcinku cieku położonego poniżej fragmentu objętego pracami).

Ponadto umocnienia dna cieków na wlocie i wylocie z przepustów muszą zostać zaprojektowane z materiałów naturalnych w postaci narzutu kamiennego. Zastosowanie narzutu kamiennego możliwe jest wyłącznie bez użycia siatki, która mogłaby utrudniać migrację zwierząt w rejonie cieków i powodować ryzyko, np. zahaczenia o siatkę, a także utrudniać odzyskanie przez cieki charakteru zbliżonego do naturalnego. Zastosowanie gabionów dopuszczono jedynie punktowo, w przypadku konieczności umocnienia stromych skarp o nachyleniu 1:1 (skarpy wylotów przepustów) – pkt II.1 sentencji decyzji.

Prace kameralne oraz dotychczasowa inwentaryzacja przyrodnicza pozwoliły na wytypowanie dwóch potencjalnie najcenniejszych rejonów związanych z występującymi w nich zbiornikami wodnymi. Jest to kompleks stawów i glinianek w obrębie dawnej kopalni, przylegający do terenu inwestycji w km ok. 0+600 – 1+300 LK 189 oraz dolina rzeki Bytomki wraz z rozlewiskami oraz stawami w km ok. 2+700 – 3+200. Na odcinku projektowanej linii 189 łącznica Ruda Śląska – p. odg. Ruda Orzegów w kilometrze około ok. 0+650 strona lewa zlokalizowane są dwa stawy. Krawędź najbliższego z nich oddalona jest około 75 m od osi toru. Następnie w kilometrze ok. 1+000 LK nr 189 po stronie lewej zlokalizowany jest niewielki zbiornik wodny. Położony jest on w odległości około 95m od osi toru. Ponadto w sąsiedztwie inwestycji znajdują się stawy, wyrobiska, zapadliska, które zlokalizowane są głównie w km ok. 0+520 – 1+550 LK 710; 3+000 – 3+200 LK 710 oraz km ok. 6+000 (zbiornik przeciwpożarowy) LK 710. Realizacja inwestycji wymagać będzie zasypania dwóch stawów SDZ1 km 0,777 LK710 oraz SDZ2 km 0,872 LK710. Jak wynika z dokumentacji charakter hydrologiczny likwidowanych zbiorników wykazuje pełną zależność od panujących warunków atmosferycznych, co skutkuje brakiem ciągłości występowania lustra wody oraz ich okresowym wysychaniem. W niecce stawów nie stwierdzono obecności zwierząt wodnych, w szczególności płazów. Ponadto wielokrotna wizja lokalna przeprowadzona w okresach kluczowych dla cyklu życiowego herpetofauny, jednoznacznie wykluczono wykorzystywanie niecki stawu przez płazy oraz inne zwierzęta wodne. Nie stwierdzono osobników dorosłych, skrzeku czy larw. Brak odpowiedniej roślinności szuwarowej oraz specyficznych cech fizykochemicznych wody wskazuje, że zbiorniki te nie pełnią aktywnej funkcji przyrodniczej. W związku z tym zasypanie stawów nie będzie wiązało się z ryzykiem bezpośredniej eliminacji osobników ani zniszczenia siedlisk rozrodczych. Tym

samym planowane przedsięwzięcie należy uznać za obojętne pod względem oddziaływania na środowisko biotyczne. Niezależnie od powyższego, mając na względzie ochronę fauny mogącej zasiedlać teren zasypywanych stawów oraz zmienne warunki pogodowe, tut. Organ określił w tym zakresie stosowne warunki (pkt I.2.13). Ponadto ze względu na charakter stawów, niewielką skalę, a także ograniczony zakres prac, w ocenie tut. Organu skuteczną ochronę wszystkich grup zwierząt mogących występować w obrębie likwidowanych stawów zapewni specjalista herpetolog. Nadzór herpetologiczny będzie skutecznie zapobiegać zwiększonej śmiertelności zwierząt podczas prac związanych z zasypianiem ww. stawów.

W ramach przedsięwzięcia nie przewiduje się budowy tymczasowych dróg dojazdowych. Na potrzeby dojazdu do miejsc prowadzonych robót budowlanych wykorzystane będą istniejące drogi. Co więcej, zgodnie z dokumentacją, maksymalna ilość prac wykonywana ma być z ławy torowiska. Niemniej zamierzenie będzie wymagało przekształcenia powierzchni w obrębie terenu realizacji inwestycji. W dokumentacji dokonano analizy uwarunkowań terenowych oraz zasadności wyłączenia określonych miejsc z możliwości lokalizacji baz materiałowo-sprzętowych. Tut. organ analizując powyższe, mając na względzie ochronę drzew (minimalizując m.in. ryzyko uszkodzenia lub zniszczenia zieleni), cieków wodnych i ich terenów zalewowych (w szczególności ograniczając ryzyko zanieczyszczenia wód oraz zasypywania ich brzegów i miejsc umożliwiających migrację zwierząt) oraz zminimalizowanie oddziaływania inwestycji na wskazane przez nadzór przyrodniczy siedliska, wskazał tereny wykluczone i dopuszczone do wyznaczania zapleczy budowy (pkt. I.2.6).

Ze względu na zakres prowadzonych prac i uwarunkowania przyrodnicze terenu inwestycji w decyzji określono zasady zapewnienia nadzoru przyrodniczego w trakcie jej realizacji prowadzonego przez specjalistów: botanika (dendrologa), ornitologa, ichtiologa, herpetologa, teriologia (chiropterologa). W pkt I.2.15 sentencji decyzji określono również zakres obowiązków i ramy czasowe prowadzenia poszczególnych nadzorów. Obowiązkiem nadzoru przyrodniczego będzie, m.in. zabezpieczenie terenu budowy, jeżeli warunki siedliskowe ulegną zmianie, np. pojawią się nowe zastoiska wody czy na terenie budowy stwierdzone zostaną płazy. Zadaniem nadzoru przyrodniczego będzie również wskazanie konieczności zastosowania zabezpieczeń, kierując się aktualnymi uwarunkowaniami terenowymi oraz rzeczywistym, stwierdzonym w danym sezonie występowaniem migracji płazów. W decyzji określone zostały również parametry jakie powinny mieć wygrodzienia herpetologiczne, aby skutecznie spełniały one swoją rolę. W przypadku wszystkich wygrodzeń szczególną uwagę zwracać należy na to, że aby gwarantowały skuteczną ochronę małych zwierząt, muszą być szczelne, stabilne, z trwałym naciągami, aby nie dopuścić do fałdowania, które obniża ich efektywność. Niezbędne są regularne kontrole ogrodzeń i w razie stwierdzenia ich wad – natychmiastowe naprawy. Ponieważ zawsze istnieje ryzyko, że pomimo podjętych środków ostrożności część zwierząt przedostanie się na teren realizacji przedsięwzięcia, nałożono jednocześnie obowiązek regularnych kontroli terenu budowy przez nadzór herpetologiczny, ze szczególnym uwzględnieniem miejsc mogących stanowić pułapki dla płazów i innych małych zwierząt, takich jak wykopy, zagłębienia wypełnione wodą, zastoiska i zalewiska, koleiny czy rowy. W przypadku stwierdzenia obecności zwierząt, zostaną one przeniesione do odpowiedniego dla danego gatunku siedliska poza zasięgiem oddziaływania inwestycji. Kontrola placu budowy pod kątem zasiedlenia przez płazy będzie dokonywana również przed zdjęciem warstwy humusu, niwelacją terenu, likwidacją rowów i ewentualnych zastoisk wodnych, jeżeli takie powstaną na terenie inwestycji. Zastosowane działania pozwolą

na zminimalizowanie ryzyka nieumyślnego zabijania płazów oraz innych małych zwierząt podczas prowadzenia robót budowlanych.

Ze względu na skalę wycinki nadzór eksperta z dziedziny botaniki będzie konieczny, m.in. podczas wykonywania prac związanych z zabezpieczeniem drzew nieprzeznaczonych do wycinki. Botanik odpowiedzialny będzie także za identyfikację i podejmowanie działań mających na celu uniemożliwienie rozprzestrzeniania się roślin gatunków obcych i inwazyjnych. Powołanie nadzoru przyrodniczego ma również na celu zapewnienie skutecznej ochrony grup zwierząt najbardziej narażonych na zwiększoną śmiertelność podczas realizacji przedsięwzięcia: płazów, ze względu na szeroki zakres planowanych prac ziemnych oraz ptaków i nietoperzy, ze względu na zaplanowaną wycinkę zieleni, a także remont obiektów inżynierskich (mogących stanowić potencjalne schronienie nietoperzy). W zakresie nadzoru przyrodniczego jest nie tylko kontrola prawidłowego dostosowania się do wskazań wszystkich decyzji wydanych przed uzyskaniem zgody na realizację przedsięwzięcia, ale również zapewnienie by wszystkie prace prowadzone były z poszanowaniem ochrony gatunkowej. Prowadzenie prac pod nadzorem przyrodniczym pozwoli zmniejszyć oddziaływanie na występującą na tym terenie faunę do minimum.

Wykonawca zobowiązany jest ponadto do przestrzegania przepisów dotyczących ochrony gatunkowej z mocy prawa i w sytuacji, gdy kontynuacja prac budowlanych wymagała będzie zniszczenia siedlisk gatunków zwierząt (miejsc ich rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji i żerowania) objętych ochroną, chwytania okazów zwierząt objętych ochroną czy też przemieszczania ich z miejsc regularnego przebywania na inne miejsca, winno się wstrzymać prace do czasu uzyskania stosownego zezwolenia – tj. decyzji wynikającej z art. 56 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Wpływ eksploatacji inwestycji jaką jest linia kolejowa dotyczy głównie jej funkcjonowania jako bariery utrudniającej migrację fauny. Przecinanie siedlisk przez inwestycje liniowe powoduje bowiem ich fragmentację. Dodatkową przeszkodę dla małych zwierząt mogą ponadto stanowić elementy odwodnieniowe towarzyszące linii kolejowej, które potencjalnie mogą stanowić również pułapki dla małych zwierząt, szczególnie płazów.

Rozwiązaniem minimalizującym efekt barierowy oraz śmiertelność płazów na etapie eksploatacji linii kolejowej będzie przede wszystkim stosowanie odwodnienia z wykorzystaniem rowów trawiastych lub szczelnej kanalizacji z wykorzystaniem płytkich i zabezpieczonych korytek, co zapewni zwierzętom swobodne przemieszczanie się w poprzek torowiska.

Zgodnie z przekazaną dokumentacją w efekcie wykonanej inwentaryzacji przyrodniczej nie stwierdzono występowania szlaków masowej migracji płazów, gadów i ssaków. Na omawianym terenie spodziewać się jednak można występowania ww. gatunków zwierząt, w związku z powyższym w celu ograniczenia śmiertelności zwierząt na skutek kolizji z ruchem kolejowym oraz umożliwienia im migracji, w ramach planowanego przedsięwzięcia przewidziano dostosowanie obiektów inżynierskich tj. obiekt WK-2 i M-2 oraz przepust P-1 do możliwości wykorzystania przez zwierzęta małe i średnie. Wskazując te obiekty do pełnienia funkcji przejść dla zwierząt brano pod uwagę położenie w sąsiedztwie terenów zielonych (czyli siedlisk zwierząt), obecność istniejących obiektów (jako wyznacznika zachowanych korytarzy ekologicznych) i przewidywany w projekcie zakres prac (jako możliwość przystosowania obiektu). Mając na uwadze powyższe tut. organ w punkcie II.4 sentencji decyzji nałożył na Inwestora warunki dotyczące sposobu adaptacji obiektów pełniących funkcję przejść dla zwierząt, aby mogły być efektywnie wykorzystywane przez

zwierzęta. Nasadzenia (drzew, krzewów i traw) należy dostosować do składu gatunkowego zieleni występującej w miejscu ich wykonania i wykorzystać do nich gatunki rodzime. Zwracam bowiem uwagę, że brak możliwości wprowadzenia nasadzeń złożonych z inwazyjnych gatunków obcych wynika z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o gatunkach obcych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1589 z późm. zm.).

Planowane przedsięwzięcie będzie realizowane na terenie dotychczas wykorzystywanym jako tereny linii kolejowej. Inwestycja przebiega w bezpośrednim sąsiedztwie terenów leśnych, pól uprawnych oraz terenów zurbanizowanych. Biorąc pod uwagę, iż planowane przedsięwzięcie dotyczy istniejącej linii kolejowej nie przewiduje się również negatywnego oddziaływania na lokalny krajobraz czy krajobraz kulturowy.

Przedsięwzięcie polegające na budowie i przebudowie linii kolejowej będzie źródłem oddziaływania na klimat akustyczny terenów sąsiadujących, w tym podlegających ochronie akustycznej. Oddziaływanie to będzie miało miejsce zarówno na etapie prowadzenia prac realizacyjnych, jak i na etapie eksploatacji.

Podczas fazy budowy oddziaływanie na klimat akustyczny będzie zależało przede wszystkim od organizacji robót na czas budowy. W trakcie realizacji przedsięwzięcia będą występowały uciążliwości związane z emisją hałasu przez pojazdy i urządzenia budowlane. Praktycznie nie ma możliwości zastosowania zabezpieczeń, które całkowicie ograniczą negatywne oddziaływanie w fazie budowy, a odpowiednia organizacja prac oraz zastosowanie nowych maszyn z niskim poziomem dźwięku pozwoli na ograniczenie oddziaływania akustycznego.

W celu ograniczenia uciążliwości akustycznej, tut. organ wskazał lokalizacje miejsc wyłączonych z możliwości prowadzenia prac budowlanych w porze nocy oraz w dniach ustawowo wolnych od pracy – pkt I.2.1 decyzji (Tabela nr 1). Są to tereny podlegające ochronie akustycznej zlokalizowane w odległości mniejszej niż 100 m od terenu realizacji prac, a więc takie, gdzie oddziaływanie akustyczne pochodzące od prac budowlanych może być najbardziej uciążliwe. Dodatkowo w warunku tym dopuszczono możliwość prowadzenia prac w porze nocnej w pobliżu terenów chronionych akustycznie, ale wyłącznie w przypadkach, kiedy niezbędne jest zachowanie ciągłości technologicznej co uniemożliwia ich przerwanie na czas trwania pory nocy. Głównym kryterium w tym przypadku jest uzasadnienie technologiczne dla konieczności prowadzenia prac budowlanych w sąsiedztwie terenów chronionych w porze nocnej. Katalog rodzaju prac nie jest zamknięty, a w treści ww. warunku jedynie jako przykład wskazano betonowanie.

Ponadto w Roś zaproponowano takie rozwiązania ograniczające uciążliwość akustyczną podczas prowadzenia prac budowlanych jak: lokalizowanie zapleczy budowy poza terenami zabudowy mieszkaniowej, stosowanie sprawnych technicznie maszyn i pojazdów, organizacja pracy umożliwiająca maksymalne ograniczenie czasu budowy, ograniczenie ilości przejazdów pojazdów ciężkich oraz maszyn w sąsiedztwie budynków mieszkalnych.

W ocenie tut. organu rozwiązania te wpłyną na ograniczenie uciążliwości akustycznych występujących podczas prowadzenia prac budowlanych.

W ramach inwestycji nie planuje się wyburzeń budynków mieszkalnych, gospodarczych i usługowych.

Planowana inwestycja przebiega w sąsiedztwie terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, wielorodzinnej, mieszkaniowo-usługowej, terenów oświaty oraz terenów rekreacyjno-wypoczynkowych. Kwalifikacji terenów podlegających ochronie akustycznej

dokonano na podstawie obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w oparciu o faktycznie zagospodarowanie zgodnie z art. 115 Prawa ochrony środowiska oraz wyznaczonych na podstawie art. 114 ust. 3 Prawa ochrony środowiska.

Zgodnie Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U. Nr 2014 r., poz. 112), dopuszczalne poziomy hałasu od linii kolejowych dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wynoszą dla pory dnia LAeqD 61 dB i pory nocy LAeqN 56 dB, dla terenów o funkcji wielorodzinnej i mieszkaniowo-usługowej, zagrodowej wynoszą dla pory dnia LAeqD 65 dB i pory nocy LAeqN 56 dB. Natomiast dla terenów o funkcji rekreacyjno-wypoczynkowej oraz terenów oświaty w porze dnia dopuszczalne poziomy hałasu wynoszą LAeqD 65 dB. Dla ww. terenów dopuszczalny poziomu hałasu dla pory nocy nie obowiązuje. Natomiast na terenach przeznaczonych do działalności produkcyjnej, składowania i magazynowania, na których znajduje się zabudowa mieszkaniowa, szpitale, domy pomocy społecznej lub budynki związane ze stałym albo czasowym pobytem dzieci i młodzieży, ochrona przed hałasem polega na stosowaniu rozwiązań technicznych zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach.

Z przedłożonych obliczeń wynika, że planowane zamierzenie może znacząco oddziaływać na ww. tereny podlegające ochronie akustycznej. Źródłami bezpośredniej emisji hałasu będzie ruch pociągów poruszających się projektowanej linii kolejowej oraz linii dowiązujących się do przedmiotowej linii. W obliczeniach rozprzestrzeniania hałasu jako parametry linii kolejowej uwzględniono między innymi: natężenie ruchu pociągów pasażerskich oraz towarowych, prędkość poruszania się pociągów.

Z przedstawionych wyników obliczeń analizy akustycznej wynika, że na terenach podlegających ochronie akustycznej będą występowały przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu w porze nocy. W ramach działań minimalizujących przewiduje się budowę ekranów akustycznych w rejonie wspólnego przebiegu linii kolejowej 189 i 710 (połączenie przebiegu pociągów osobowych i towarowych). Parametry oraz lokalizację tych ekranów wskazano w pkt II.5 (w Tabeli nr 3) sentencji niniejszej decyzji. W celu weryfikacji skuteczności tych rozwiązań, przedstawiono analizę akustyczną uwzględniającą ich zastosowanie. Z przeprowadzonej analizy wynika, iż wdrożenie zaproponowanych rozwiązań pozwoli na dotrzymanie dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach chronionych akustycznie w wyżej wskazanych lokalizacjach.

Istotne jest również, aby w trakcie ich montażu nie pozostawić szczelin na łączeniu poszczególnych modułów, łączeniu ekranu z podłożem oraz modułów z konstrukcją stalową. Jakakolwiek szczelina, przezroczysta dla fali akustycznej, zdegraduje jego skuteczność, a zatem zobligowano wnioskodawcę do zapewnienia szczelności konstrukcji ekranów akustycznych (warunek określony w punkcie II.6 niniejszej decyzji).

W związku z prognozowanymi przekroczeniami dopuszczalnego poziomu hałasu na terenie zlokalizowanym w km LK710 ok. 2+625 – 2+725 obecnie niezagospodarowanym, ale przewidzianym w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną, w pkt II.8 sentencji decyzji nakazano pozostawienie rezerwy terenu pod zabezpieczenia akustyczne w postaci ekranów akustycznych, do zastosowania w momencie powstania zabudowy na ww. terenie.

Jednocześnie, w rozstrzygnięciu decyzji wskazano obowiązek przeprowadzenia pomiarów hałasu w ramach tzw. analizy porealizacyjnej (pkt IV.1 decyzji) oraz określono termin jej

przedłożenia wskazanym organom. Obowiązek zaprojektowania ekranów akustycznych oraz wykonania analizy porealizacyjnej wskazał również Śląski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w opinii z 21 sierpnia 2025 r., zn.: NS-NZ.9022.28.4.2025.

Analiza porealizacyjna powinna zostać przeprowadzona w zakresie oddziaływania akustycznego, a pomiary powinny zostać wykonane zgodnie z obowiązującymi przepisami – obecnie rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów poziomów substancji lub energii w środowisku przez zarządzającego drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem (Dz. U. z 2011 r., Nr 140, poz. 824).

Punkty oceny powinny zostać tak dobrane, aby materiał uzyskany z analizy porealizacyjnej można było porównać z materiałem dowodowym przedłożonym na etapie uzyskiwania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Pomiary te powinny zostać zrealizowane na terenach objętych ochroną akustyczną, które zostały faktycznie zagospodarowane m.in. w lokalizacjach określonych w Tabeli nr 5.

Celem przeprowadzenia analizy porealizacyjnej jest weryfikacja skuteczności zastosowanych rozwiązań minimalizujących oddziaływanie hałasu oraz określenie rzeczywistego wpływu funkcjonującej linii kolejowej na tereny podlegające ochronie akustycznej zlokalizowane w jej otoczeniu. W przypadku stwierdzenia na podstawie przeprowadzonych pomiarów hałasu, iż dopuszczalne poziomy hałasu są przekraczane na terenach wymagających ochrony akustycznej, wskazuje się na konieczność ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Linie kolejowe, zaliczają się do przedsięwzięć wymienionych w art. 135 z ustawy dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, dla których w przypadku przekroczeń standardów jakości środowiska można utworzyć obszar ograniczonego użytkowania. Jednak z przedstawionych analiz wynika, że nie jest konieczne zastosowanie tego środka prawnego, ponieważ przy zastosowaniu odpowiednich środków minimalizujących oddziaływanie (w zakresie emisji hałasu) będą dotrzymane standardy jakości środowiska. Niemniej jednak, w przypadku, gdy z analizy porealizacyjnej wyniknie konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania, należy go utworzyć (pkt IV.2 decyzji).

Na odcinkach linii kolejowej przebiegającej w pobliżu innych tras komunikacyjnych dochodzić będzie odcinkowo do skumulowanego oddziaływania hałasu linii kolejowej i hałasu pochodzącego z tych tras (w szczególności dróg i tramwaju). W przedłożonej dokumentacji przedstawiono analizę akustyczną w zakresie oddziaływania skumulowanego. Ww. analiza wykazała, że w punktach receptorowych T26 oraz T27 (km ok. 4+450 strona lewa LK710) po zastosowaniu zabezpieczeń akustycznych nadal prognozuje się przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu w porze nocy odpowiednio o 0,8 dB i 3,3 dB.

Z przedłożonej analizy wynika, że przekroczenie to nie będzie jednak generowane przez linie kolejowe objęte przedmiotowym postępowaniem, gdyż wynikać będzie z eksploatacji linii tramwajowej oraz z funkcjonowania ciągu drogowego. Po modernizacji linii kolejowej jej oddziaływanie się zmniejszy, a tym samym zmniejszy się poziom hałasu w środowisku, w porównaniu ze stanem aktualnym i wariantem bezinwestycyjnym. W przypadku linii 710, projektowanej w śladzie linii obecnie nieistniejącej, pojawi się co prawda nowe źródło emisji hałasu, ale wykorzystanie starego korytarza kolejowego i istniejącego wykopu pozwoli ograniczyć wpływ na środowisko przyrodnicze, w tym możliwość kumulowania się oddziaływań z innymi źródłami.

Eksploracja linii kolejowych z uwagi na charakter przenoszonych obciążeń przez poruszające się pojazdy szynowe, stanowi źródło drgań. Intensywność drgań uzależniona jest od parametrów eksploatacyjnych linii, konstrukcji nawierzchni oraz cech wytrzymałościowych i odkształceniowych podtorza. Drgania wywołane ruchem kolejowym podczas normalnej eksploatacji zależą przede wszystkim od siły wzbudzającej na styku obręczy koła z nawierzchnią szynową. Powstające w tym procesie siły mogą być przyczyną wzbudzania drgań gruntu, przenoszących się następnie na fundamenty i na konstrukcję budynku. Amplituda przyspieszenia drgań od źródła zależna jest od masy i prędkości pojazdów jak również od rodzaju i stanu torowiska. Istotny wpływ na generowanie drgań szynowych mają nierównomierności nawierzchni szyny, ale przede wszystkim stopień tzw. falistego zużycia szyn. Realizacja przedmiotowej inwestycji doprowadzi do poprawy parametrów przejazdowych, a tym samym spowoduje ograniczenie negatywnego oddziaływania drgań od linii kolejowej.

Zgodnie z zapisami normy PN-B-02170 Ocena szkodliwości drgań przekazywanych przez podłoże na budynki można pominąć obciążenie budynku wywołane drganiami przekazywanymi przez podłoże, jeżeli budynek znajduje się w odległości 25 m od osi linii kolejowej. Ochrona przed drganiami od planowanej inwestycji opierać się będzie na starannym wykonaniu podtorza o prawidłowej konstrukcji i utwardzeniu podbudowy podczas modernizacji. Dodatkowo ze względu, na to iż części budynków zlokalizowana jest w bliskiej odległości w stosunku do linii kolejowej, w ramach działań minimalizujących projektuje się zastosowanie mat wibroizolacyjnych, które pozwolą na dodatkowe zminimalizowanie oddziaływań dynamicznych (wibracji). Analiza lokalizacji budynków mieszkalnych wykazała, iż znajdują się one w zasięgu do 25 m od toru. Dodatkowo w rejonie inwestycji (w odległości do 25 m od torowiska) zlokalizowane są obiekty zabytkowe:

- 1) fortyfikacje - schron bojowy wraz z otoczeniem,
- 2) osiedle robotnicze Bobrek oraz osiedle robotnicze Nowa Kolonia Robotnicza,

a także obiekty wpisane do ewidencji zabytków:

- 1) kolonia robotnicza - budynki przy ul. Orzegowskiej 36, 38, 40 42, 44 Nr w GEZ: 1370, 1371, 1372, 1373, 1374,
- 2) B-06 Schron Bojowy - ul. Pawła 45, Nr w GEZ: 2155.

W związku z powyższym uznano, że zasadnym jest zaprojektowanie mat antywibracyjnych. Ich lokalizacje zostały określone w pkt II.7 decyzji (w Tabeli nr 4). Na konieczność zastosowania mat antywibracyjnych w rejonie budynków mieszkalnych położonych w odległości do ok. 25 m od toru wskazał również Śląski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w opinii z 21 sierpnia 2025 r., zn.: NS-NZ.9022.28.4.2025.

Zastosowanie mat antywibracyjnych pozwoli na ograniczenie poziomu drgań powstających wskutek ruchu taboru kolejowego, a także wpłynie korzystnie na ograniczenie uciążliwości akustycznej na etapie eksploatacji linii kolejowej.

Jednocześnie podkreśla się, że wszelkie prace budowlane muszą uwzględniać ochronę dóbr kultury, a prowadzenie robót budowlanych oraz podejmowanie innych działań, które mogłyby prowadzić do naruszenia lub zmiany wyglądu zabytku wymagają przed rozpoczęciem jakichkolwiek prac ziemnych wystąpienia do właściwego miejscowo wojewódzkiego konserwatora zabytków. Kwestie te są regulowane m. in. przez przepisy ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2024 r., poz. 1292). Zgodnie z ww. ustawą prowadzenie prac budowlanych przy zabytku wpisanym do rejestru,

wykonywanie robót budowlanych w otoczeniu zabytku czy prowadzenie robót archeologicznych wymaga uzyskania przez inwestora pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków.

Eksploatacja planowanej linii kolejowej nie będzie źródłem znaczącej emisji zanieczyszczeń do powietrza. Zakłada się elektryfikację taboru kolejowego, który nie będzie źródłem emisji zanieczyszczeń do powietrza, za wyjątkiem sporadycznych przejazdów manewrowych lokomotyw spalinowych na odcinkach zelektryfikowanych, pługów odśnieżnych czy drezyn używanych do celów technicznych. Tarcie kół lokomotyw i wagonów o szyny oraz ścieranie się wstawek hamulcowych i okładek hamulców tarczowych i zużywania się elementów składu pociągów będzie źródłem niewielkiej emisji pyłów do powietrza. Nie będzie to jednak oddziaływanie znaczące w kontekście jakości powietrza w rejonie planowanego przedsięwzięcia.

Jak wynika z art. 82 ust. 2 ustawy oos, właściwy organ stwierdza konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwoleń, o których mowa w ust. 1 pkt 4b, biorąc pod uwagę w szczególności następujące okoliczności:

- 1) posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia nie pozwalają wystarczająco ocenić jego oddziaływania na środowisko lub wymagają uszczegółowienia,
- 2) ze względu na rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia oraz jego powiązania z innymi przedsięwzięciami istnieje możliwość kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie,
- 3) istnieje możliwość oddziaływania przedsięwzięcia na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody.

Po przeanalizowaniu całości materiału dowodowego, tut. organ stwierdził, że posiadane informacje dotyczące zakresu planowanego przedsięwzięcia są wystarczające i nie wymagają uszczegółowienia (pkt III decyzji).

Z uwagi na fakt, że oddziaływania ograniczają się do bliskiego sąsiedztwa linii kolejowej oraz oddalenie od granicy państwa (ok. 48 km w najbliższym punkcie) nie stwierdza się znaczącego oddziaływania transgranicznego i wobec powyższego nie istnieje konieczność przeprowadzania postępowania transgranicznego (pkt V decyzji).

Uwzględniając powyższe uzasadnienie stwierdzono jak w sentencji decyzji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji (art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa).

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania, strona ma prawo do zrzeczenia się wniesienia odwołania składając stosowne oświadczenie organowi, który decyzję wydał, nie później niż w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127a § 1 Kpa). Z dniem

doręczenia Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania decyzja staje się ostateczna i prawomocna (art. 127a § 2 Kpa). Skutkiem zrzeczenia się odwołania jest niemożność zaskarżenia decyzji do organu odwoławczego i wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

Decyzja podlega wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia odwołania, jeżeli jest zgodna z żądaniem wszystkich stron lub jeżeli wszystkie strony zrzekły się prawa do wniesienia odwołania (art. 130 § 4 Kpa).

Zgodnie z art. 57 § 5 pkt 2 Kpa w przypadku wnoszenia odwołania w drodze przesyłki pocztowej czynność ta będzie skuteczna poprzez jej nadanie wyłącznie w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (tj. w placówce Poczty Polskiej S.A.) albo placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej albo państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Nadanie pisma w placówce innego operatora będzie skuteczne o ile zostanie ono doręczone przed upływem terminu na jego złożenie.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach
dr Mirosława Mierczyk-Sawicka
/podpisano elektronicznie/

Załącznik do decyzji:

1. Charakterystyka przedsięwzięcia

Otrzymuje:

1. Pełnomocnik Wnioskodawcy
2. Pozostałe strony postępowania zgodnie z art. 49 Kpa w związku z art. 74 ust. 3 ustawy oos.

Do wiadomości:

1. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie - zgodnie z art. 74 ust. 4 ustawy oos
2. Śląski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny - zgodnie z art. 74 ust. 2 ustawy oos
3. Prezydent Miasta Bytomia, zgodnie z art. 86a ustawy oos
4. Prezydent Miasta Ruda Śląska - zgodnie z art. 86a ustawy oos,
5. WOOS – aa

Zgodnie z ustawą z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1154), za wydanie decyzji uiszczono opłatę skarbową w wysokości 205 zł na konto Urzędu Miasta Katowice.

główny specjalista Marlena Podsiedlik